

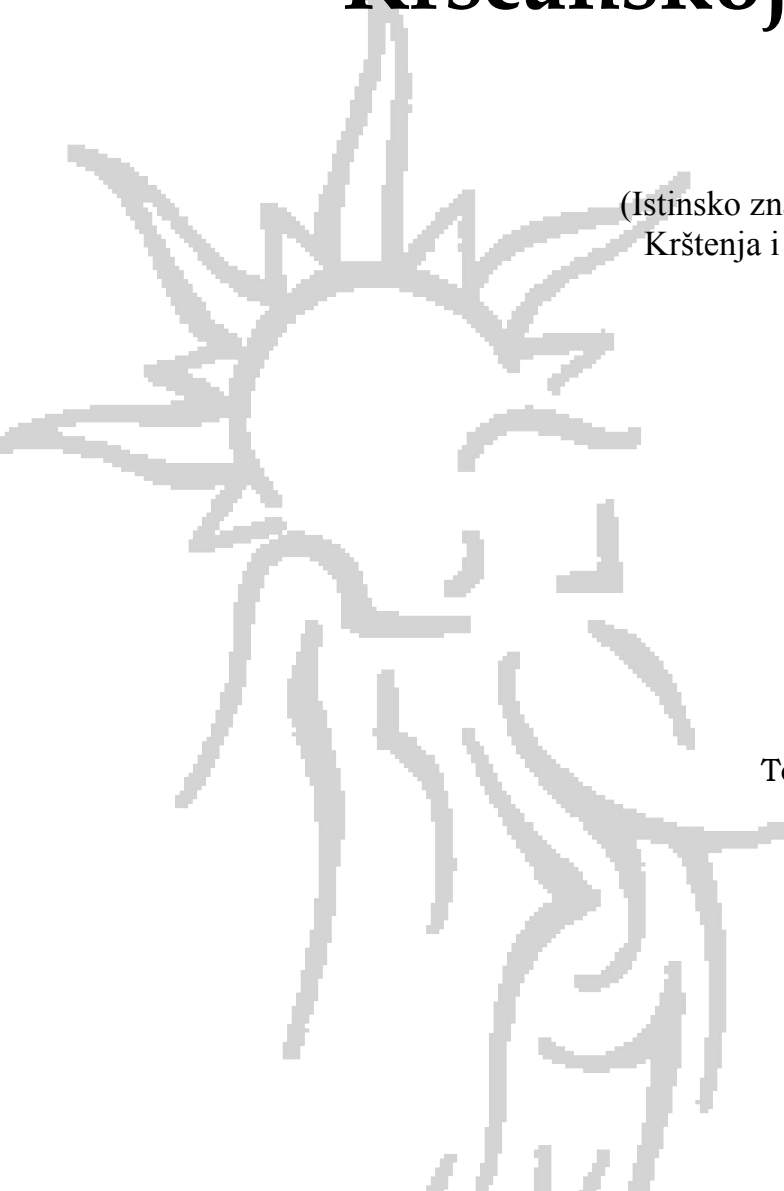
Gospodin Isus Krist razotkriva i ispravlja

Zablude i neistine u Kršćanskoj Crkvi (II)

(Istinsko značenje Sakramenta
Krštenja i njegove Primjene)

Tematska knjžica

br. **19**



'Bez znanja o duhovnom smislu Riječi, nitko ne može znati što dva Sakramenta, Krštenje i Sveta Večera, sadržavaju i obavljaju' – E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 667-669'	3
'Pranje koje se naziva Krštenje naznačava duhovno pranje, što je pročišćavanje od zala i neistina, i time regeneracija' - E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 670-673'	5
'Obrezivanje kože je reprezentiralo obrezivanje srca; a Krštenje je bilo ustanovljeno umjesto obrezivanja zbog Božanske namisli da unutarnja Crkva treba naslijediti vanjsku, koja je u svim stvarima, i generalno i pojedinačno, reprezentirala unutarnju Crkvu' – E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 674-676'	8
'Prva primjena Krštenja je uvođenje u Kršćansku Crkvu i istovremeno uvrštenje među Kršćane u duhovnom svijetu' – E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 677'	10
'Druga primjena Krštenja je, da Kršćanin može znati i priznati Gospodina Isusa Krista, Iskupitelja i Spasitelja i slijediti Ga' – E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 681-683'	11
'Treća i konačna primjena Krštenja je, da čovjek može biti regeneriran' – E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 684, 685'	14
'Što je reprezentiralo Ivanovo krštenje?!' – E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 690'	16
'Krštenje' – E.Swedenborg 'Novi Jeruzalem i Njegova Nebeska Doktrina – 202-208'	16
'O Krštenju' – J.Lorber 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 4/110'	18
'Vanjsko pranje tijela sa vodom ničiju dušu neće očistiti od grijeha' – J.Lorber 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 8/40:11-21'	20
'Što čini <i>Nebesko Krštenje?!</i> ' – J.Lorber 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 1/2:9-17'	22
'Pogrešno tumačenje Isusovih Riječi' – Bertha Dudde, br. 8688	24
'Tradicija... Sakramenti... Sakramentalni učinci' – Bertha Dudde, br. 6732.	26
'Objašnjenje u svezi Krštenja sa vodom' – Bertha Dudde, br. 8643	27
'O Krštenju' – Bertha Dudde, br. 6611	29
'O Krštenju... Krštenje za odrasle...' – Bertha Dudde, br. 6769	31
'1 Korinćani 15:29... Čin Krštenja na mrtvoj osobi' – Bertha Dudde, br. 8941	33
'Borci za istinu... Obmanjujuća učenja' – Bertha Dudde, br. 5205	34
Emanuel Swedenborg – 'O svom <i>POSLANJU</i> '	36
Jakob Lorber – 'Biografija'	37
Bertha Dudde – 'Očeve Riječi – Tumačenje imena BERTHA DUDDE'	39

'Onaj koji misli da krštenje (vodom) išta pridonosi čovjekovom spasenju, ako čovjek istovremeno nije u istinama crkve i ako ne živi po njima, jako griješi; jer krštenje (vodom) je izvanjska stvar, koja bez unutarnje(g krštenja Duhom) ništa ne pridonosi spasenju, ali ona pridonosi kada je vanjsko ujedinjeno sa unutarnjim. Unutarnji dio krštenja je, da uz pomoć istina iz Riječi, i života u skladu sa njima, neistine i zlo mogu biti otklonjene Gospodinom, i tako čovjek regeneriran.'

E.Swedenborg 'Otkrovenje Objasnjeno – 475:21'

'Jedino istinsko krštenje koje ima vrijednosti ispred Mene je ono sa vatrom ljubavi prema Meni i prema bližnjem, i sa živom, gorljivom voljom i Svetim Duhom vječne istine koja izvire iz Boga.'

Gospodin Isus Krist (Koji je utjelovljeni) Jehova Stvoritelj Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Veliko Ivanovo Evandjelje – 4/110:9' J.Lorber

BEZ ZNANJA O DUHOVNOM SMISLU RIJEČI, NITKO NE MOŽE ZNATI ŠTO DVA SAKRAMENTA, KRŠTENJE I SVETA VEČERA, SADRŽAVAJU I OBAVLJAJU/SPROVODE.

U poglavlju o Svetom Pismu je bilo ukazano kako u cijeloj Riječi i svakom njezinom dijelu postoji duhovni smisao; da je do sada taj smisao bio nepoznat; i da je u današnje vrijeme bio otkriven zbog Nove Crkve koja će biti uspostavljena od strane Gospodina. Priroda tog smisla se može vidjeti ne samo u tom poglavlju već također u poglavlju o Dekalogu, koji je također bio objašnjen u skladu sa tim smislom. Ukoliko taj smisao nije bio otkriven, tko bi o ta dva Sakramenta, Krštenju i Svetoj Večeri, razmišljao osim u skladu sa prirodnim smislom, što je smisao Slova; i tako bi izjavio, ili rekao sebi, 'Što je Krštenje osim škropljenje vodom po glavi novorođenčeta; i kakve veze to ima sa spasenjem? Također, što je Sveta Večera osim blagovanje kruha i vina; i opet kakve veze to ima sa spasenjem? Štoviše, gdje je u tim obredima svetost, osim iz okolnosti da su oni primljeni i nametnuti kao sveti i Božanski od strane crkvenih vlasti? U sebi su oni samo ceremonije koje, kažu Crkve, za vrijeme pristupanja Riječi Božje ovim elementima (ili 'kada im Riječ Božja biva nadodana'), postaju sakramenti.' Ja apeliram laicima a također i svećenstvu da priznaju da li su u duhu i srcu percipirali išta drugo u vezi s ova dva sakramenta, i zar im nisu ukazivali njihovo štovanje kao Božanskima iz različitih uzroka i razloga; dok su ta dva sakramenta, razmatrana u njihovom duhovnom smislu, najsvetije stvari obožavanja, kao što će biti očigledno iz sljedećih odlomaka u kojima će njihove primjene biti objašnjene/razložene. Međutim, kako se primjene tih sakramenata ni u kojem slučaju ne mogu shvatiti od strane ikog ukoliko ih duhovni smisao ne objelodani i razotkrije, slijedi da, bez tog smisla, nitko ne može znati nego da su oni samo ceremonije, koje su svete pošto su bile uspostavljene Božanskom zapovjedu.

Da je Krštenje bilo zapovjedbno je sasvim jasno iz Ivanovog krštenja u Jordanu, kojem je gnula sva Judeja i Jeruzalem, Matej 3:5; Marko 1:4, 5. Također, Gospodin naš Spasitelj je Osobno bio kršten od strane Ivana, Matej 3:13-17; i štoviše, On je zapovjedio Svojim učenicima da krste sve narode, Matej 28:19 (= 'Pošto 'Jordanske vode' predstavljaju istine koje uvode u crkvu, što su znanja o istini i dobru iz Riječi, i pošto 'pranje' u njima predstavlja pročišćavanje od neistina, i posljedično ponovno formiranje i regeneraciju od strane Gospodina, zbog toga je Krštenje bilo uspostavljeno i bilo je najprije vršeno u Jordanu od strane Ivana (Matej 3:11-16; Marko 1:4-13). Obred krštenja je predstavljao inicijaciju u znanja iz Riječi u vezi s Gospodinom, Njegovim dolaskom i spasenjem po Njemu. A pošto je čovjek

ponovno formiran i regeneriran od strane Gospodina posredstvom istina iz Riječi, zbog toga je krštenje bilo zapovjedbano od strane Gospodina (Matej 28:19). Jer istine iz Riječi su sredstva posredstvom kojih je čovjek ponovno formiran i regeneriran, a Gospodin je Onaj koji ponovno formira i regenerira.' E.Swedenborg 'Otkrovenje Objašnjeno – 475:19'). Svatko može vidjeti, ako je voljan vidjeti, da u ovom osnivanju postoji nešto Božansko, što je do ovog časa ostalo prikriveno, pošto do sada duhovni smisao nije bio obznanjen. A ovaj smisao je u današnje vrijeme bio otkriven pošto je Kršćanska Crkva, kakva je ona u sebi, sada tek na samom svom početku. Prijašnja Crkva je bila Kršćanska jedino u imenu, ali ne u zbilji i suštini.

Dva sakramenta, Krštenje i Sveta Večera, su u Kršćanskoj Crkvi poput dva dragulja na kraljevom žezlu; a ako njihove primjene nisu poznate, oni su onda jedino kao dvije figure od ebanovine izrezbarene na štapu. Oni se također mogu usporediti sa dva rubina ili granata na carevom ogrtaču; ali ako njihove primjene nisu poznate, oni su onda jedino kao dva karneola ili kristala na bilo kojoj haljini. Ukoliko primjene ova dva sakramenta nisu bile otkrite posredstvom duhovnog smisla, u vezi s njima bi bile proglašene različite pretpostavke, takve kakve su formirane od strane onih koji prakticiraju gatanje posredstvom zvijezda, ili zaista kakve prevladavaju kod onih čija su proricanja bila određena ptičjim letom ili iznutricama obrednih žrtava. Njihove primjene se mogu usporediti sa hramom koji je vremenom utonuo u zemlju i leži zakopan u okružujućim ruševinama sve do svog krova; a iznad i mladi i stari šetaju, voze se u kočijama i jašu na konjima, nesvjesni da je ispod njihovih stopala sakriven takav hram sa oltarima od zlata, zidovima od srebra i ukrasima od dragocjenog kamenja. Ove stvari se ne mogu iskopati i dovesti na svjetlo osim posredstvom duhovnog smisla, koji je u današnje vrijeme bio otkriven zbog Nove Crkve, poradi njihove primjene u obožavanju Gospodina.

Ovi sakramenti se također mogu usporediti sa dvostrukim hramom, jednim iznad drugog, gdje se u nižem propovijeda Evanđelje Gospodinovog novog dolaska, i također regeneracije i posljedičnog spasenja po Njemu. Iz ovog hrama, kružeći na gore sa oltara, je uzlaz do gornjeg hrama, gdje se slavi Sveta Večera; i odande je prolaz u nebo, gdje su obožavaoci primljeni od strane Gospodina. Oni se također mogu usporediti sa šatorom, u kojem se, iza ulaza, pokazuje stol na kojem je u redu postavljen prinosni kruh; gdje se također nalazi zlatni oltar za tamjan, i u sredini svijećnjak sa zapaljenim svijećama, koje osvjetljavaju sve ove stvari; i konačno, za one koji sebi dozvole biti prosvjetljeni, veo je otvoren do Svetišta gdje je, umjesto kovčega u kojem je (ranije) počivao Dekalog, postavljena Riječ iznad koje je pomirilište sa zlatnim

kerubom. Ove stvari su reprezentacije ova dva sakramenta sa njihovim primjenama.

PRANJE KOJE SE NAZIVA KRŠTENJE NAZNAČAVA DUHOVNO PRANJE, ŠTO JE PROČIŠĆAVANJE OD ZALA I NEISTINA, I TIME REGENERACIJA.

Poznato je iz pisanih zakona koji su dani kroz Mojsija da su Djeci Izraela bila zapovjedena pranja.

Aronu je bilo naloženo da se opere prije nego odjene službeničke halje, Levitski Zakonik 16:4, 24;

I prije nego pristupi oltaru za službu, Izlazak 30:18-21; 40:30-32;

Isto tako Levitima, Brojevi 8:6, 7;

I također drugima koji su se onečistili grijesima; za koje se kaže kako su pranjem bili posvećeni,

Izlazak 29:4; 40:12; Levitski Zakonik 8:6.

U svrhu pranja su u blizini hrama bili postavljeni bakarno more i nekoliko posuda za pranje, 1 Kraljevi 7:23-39.

Zaista, bilo im je zapovjedbno oprati posude i suđe, poput stolova, klupi, kreveta, zdjela i čaša,

Levitski Zakonik 11:32; 14:8, 9; 15:5, 12; 17:15, 16; Matej 23:25-27.

[Marko 7:4]

Pranja i mnoge slične stvari su bile zapovjedene i propisane Djeci Izraela pošto je među njima uspostavljena Crkva bila reprezentativna Crkva, a takvog je bila karaktera da bi unaprijed zorno predočavala Kršćansku Crkvu koja je trebala doći. Prema tome, kada je Gospodin došao na svijet, On je ukinuo reprezentacije, koje su bile sve izvanjske, i ustanovio Crkvu, čije sve stvari trebaju biti unutarnje. Na taj način je Gospodin poništio slike i otkrio same forme, kao što čovjek otklanja veo ili otvara vrata i uzrokuje da stvari unutra budu ne samo viđene već da im se može pristupiti. **Od svih ovih reprezentacija je Gospodin zadržao samo dvije, koje bi u sveobuhvatnom obliku trebale uključivati sve stvari koje pripadaju unutarnjoj Crkvi. Te dvije su Krštenje namjesto pranja i Sveta Večera namjesto jagnjeta koje je bilo žrtvovano svakog dana, i uz potpuni obred na blagdan Pashe.**

Gore spomenuta pranja su oslikavala i ocrtavala, to jest, reprezentirala, duhovno čišćenje ili pročišćavanje od zala i neistina, kao što je sasvim jasno vidljivo iz sljedećih odlomaka:

‘Kad Gospodin spere ljagu kćeri sionskih i obriše krv... dahom suda i dahom pročišćavanja (ili ‘dahom što spaljuje’).’ Izaija 4:4

‘Da se i lužinom opereš, i koristiš mnogo sapuna, ostat će mrlja bezakonja tvoga.’ Jeremija 2:22; Job 9:30-31.

‘Operi me od moje krivice... i bit ću bjelji od snijega.’
Psalam 51:2, 7.

‘Operi opaćinu sa srca svoga, Jeruzaleme, da bi se spasio.’
Jeremija 4:14

‘Operite se, očistite. Uklonite Mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti!’ Izaija 1:16.

Čišćenje čovjekova duha je bilo naznačeno sa pranjem njegova tijela, i unutarnje stvari Crkve su bile reprezentirane pomoću vanjskih stvari, onakvih kakve su bile u Izraelskoj Crkvi, što se sasvim jasno očituje iz ovih Gospodinovih Riječi:

‘Farizeji i neki od pismoznanaca, kada su opazili da neki Njegovi učenici jedu kruh neopranih ruku, su Ga (o)krivili. Jer Farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito ne operu ruke... Mnogo toga još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vrčeva i bakrenih lonaca i kreveta (ili ‘stolova’).’ Njima i narodu je Gospodin rekao: **‘Poslušajte Me svi i razumijte! Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to ga onečišćuje.’**
Marko 7:1-4, 14, 15; Matej 15:2, 11, 17-20;

i na drugim mjestima, kao:

‘Jao vama, pismoznanci i Farizeji... jer vi čistite čašu i zdjelu izvana, a iznutra su pune grabeža i pohlepe. Farizeju slijepi! Očisti najprije nutrinu čaše da joj i vanjšina također može biti čista.’ Matej 23:25, 26

Iz ovih stvari je očigledno da se pranjem koje se naziva Krštenje naznačava duhovno pranje, koje je pročišćavanje od zala i neistina.

Svaki čovjek zdravog razuma može vidjeti da pranje lica, ruku i nogu, i svih udova, uistinu cijelog tijela u kupki, ne čini ništa više nego spire prljavštinu, tako da oni koji su oprani mogu u svojem tijelu pred drugim ljudima izgledati čisti. Štoviše, svatko razumije da takvo pranje ne ulazi u čovjekov duh, čineći ga jednako čistim. Svaki zločinac, pljačkaš i razbojnik može sebe oprati sve dok mu koža ne postane sjajna; no da li će to pranje isprati njegovu naklonost ka zločinu, pljački, i razbojstvu? Unutrašnje utječe u vanjsko, i usmjerava rezultate koje stvaraju njegova vlastita volja i razumijevanje; ali ne vanjsko u unutarnje; jer potonje je protivno prirodi, pošto je protivno redu, ali prijašnje je u skladu sa prirodom, pošto je u skladu sa redom.

Iz ovog slijedi da niti pranja a također niti krštenja, ukoliko unutarnji čovjek nije pročišćen od zala i neistina, nemaju veće/više učinkovitosti nego čišćenja čaša i zdjela od strane Židova, ili izbjeljivanja grobnica, spomenutih u istom odlomku, koje se izvana pričinjavaju lijepima ali su iznutra prepune mrtvačkih kostiju, i svakojake nečistoće, Matej 23:25-28. Ovo je još više očigledno iz činjenice da su paklovi prepuni sotona, koji su bili ljudi, neki kršteni a neki ne; ali koja je učinkovitost krštenja će se vidjeti u onome što slijedi. Prema tome, bez njegovih primjena i učinaka on ne doprinosi spasenju više nego što trostruka kruna na papinoj glavi, i znak križa na njegovim cipelama, doprinose njegovoj vrhovnoj svećeničkoj istaknutosti; ili kardinalova grimizna svećana odora njegovom dostojanstvu; biskupov plašt istinskom vršenju njegove dužnosti; kraljev prijesto, kruna, žezlo i odora njegovoj kraljevskoj moći; ili svilena kapa na glavi lovorom ovjenčanog doktora njegovoj inteligenciji; ili zastave nošene ispred konjičkih eskadrona njihovoj hrabrosti u bitki. Zaista, može se reći da krštenje ne pročišćava čovjeka više nego su ovca ili jagnje očišćeni pranjem prije nego su ostriženi. Jer prirodan čovjek, kada je odvojen od duhovnog čovjeka, je tek životinja; zaista, kao što je već ukazano, on je više divlja zvijer od divlje zvijeri u šumi. **Ako ste, prema tome, oprani sa kišom, rosom, sa potocima najčišćih Fontana; ili, kako Proroci kažu, ako ste dnevno očišćeni sa lužinom, izopom ili sapunom, vi i dalje niste pročišćeni od opaćina/neprednosti, osim posredstvom regeneracije.**

**OBREZIVANJE KOŽICE JE REPREZENTIRALO
OBREZIVANJE SRCA; A KRŠTENJE JE BILO
USTANOVLJENO UMJESTO OBREZIVANJA ZBOG
(BOŽANSKE) NAMISLI DA UNUTARNJA CRKVA TREBA
NASLIJEDITI VANJSKU, KOJA JE U SVIM STVARIMA, I
GENERALNO I POJEDINAČNO, REPREZENTIRALA
UNUTARNJU CRKVU.**

U Kršćanskom svijetu je vrlo dobro poznato da postoji unutarnji i vanjski čovjek; i da je vanjski isto što i prirodan čovjek; a da je unutarnji isto što i duhovan čovjek, pošto je u njemu čovjekov duh; i također, kako se Crkva sastoji od ljudi, da postoji unutarnja isto kao i vanjska Crkva. **Ako se promatraju Crkve koje su slijedile jedna iza druge od drevnih vremena do danas, vidjet će se da su prijašnje Crkve bile vanjske, to jest, da se njihovo obožavanje sastojalo od vanjskih stvari, koje su reprezentirale unutarnje stvari Kršćanske Crkve, koju je Gospodin utemeljio kada je bio na svijetu, i koju On sada počinje izgrađivati.** Osnovni/najvažniji ritual koji je Izraelsku Crkvu razlikovao od drugih Crkava u Azijskom svijetu, i kasnije od Kršćanske Crkve, je bilo obrezivanje; a pošto su, kao što je upravo bilo rečeno, sve stvari u Izraelskoj Crkvi, koje su bile vanjske, reprezentirale sve stvari u Kršćanskoj Crkvi, koje su unutarnje, osnovni znak Židovske Crkve je stoga iznutra bio istovrstan znaku Kršćanske Crkve. **Jer obrezivanje je predstavljalo odbacivanje požuda tijela, i tako pročišćavanje od zala; a Krštenje ima istovrsno značenje.** Iz ovog je očigledno da je Krštenje bilo zapovjedbno umjesto obrezivanja, sa ovom idejom, naime, da se Kršćanska Crkva može razlikovati od Židovske Crkve, i također da na taj način može biti lakše prepoznata kao unutarnja Crkva; što se sasvim jasno vidi iz primjena Krštenja, o čemu nešto kasnije.

Obrezivanje je bilo ustanovljeno kao znak da su ljudi Izraelske Crkve bili potomci Abrahama, Izaka i Jakova, kao što je očigledno iz ovih riječi:

‘Reče Bog Abrahamu... Ovo je Savez Moj s tobom i tvojim potomstvom poslije tebe koji ćeš vršiti: svako muško među vama neka bude obrezano. Obrezivat ćete vašu kožicu; to neka bude znak Saveza između Mene i vas.’ Postanak 17:9-11.

Ovaj savez, ili njegov znak, je kasnije bio potvrđen od strane Mojsija, Levitski Zakonik 12:1-3. Kako je ta Crkva bila tim znakom razlikovana od svih drugih Crkava, bilo je, prema tome, zapovjedbno, prije nego su Djeca Izraela prešli preko Jordana, da se ponovno trebaju obrezati, Jošua 5. To je bilo zbog toga

što je zemlja Kananska reprezentirala Crkvu, a rijeka Jordan, uvođenje u nju. Štoviše, da bi u samoj zemlji Kananskoj mogli zapamtiti taj znak, bila je dana ova zapovijed:

‘Kad uđete u zemlju i zasadite svakojako drveće za hranu, onda ćete njihove plodove smatrati za neobrezane: tri godine neka vam budu neobrezani: neka se ne jedu.’ Levitski Zakonik 19:23

[2] Obrezivanje je, poput Krštenja, reprezentiralo i tako predstavljalo, odbacivanje požuda tijela, i posljedično tome pročišćavanje od zala, kao što je očigledno iz onih odlomaka u Riječi gdje se govori kako trebaju obrezati srce, kao u sljedećim:

‘Mojsije je rekao, Srce svoje obrežite; šiju više ne ukrućujte!’
Ponovljeni Zakon 10:16.

‘Jehova, Bog tvoj, obrezat će tvoje srce, srce tvoga potomstva, tako da ljubiš Jehovu, Boga svoga, iz svega srca svoga i iz sve duše svoje, da možeš živjeti.’ Ponovljeni Zakon 30:6.

i u Jeremiji:

‘Obrežite se Jehovi, vi ljudi Judejci i Jeruzalemti, da može skinuti kožice sa srca vašega; jer će bijes Moj buknuti kao vatra... zbog zlodjela i opačina što ih počiniste.’ Jeremija 4:4

i u Pavlu:

‘U Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego - vjera ljubavlju djelotvorna.’ Galaćanima 5:6; 6:15.

[3] Iz ovih odlomaka je sada očito da je Krštenje bilo ustanovljeno umjesto obrezivanja, pošto je obrezivanje tijela predstavljalo obrezivanje srca, koje također predstavlja pročišćavanje od zala; jer zla svake vrste se pojavljuju iz tijela, a kožica predstavlja njegove uprljane ljubavi. Pošto obrezivanje i pranje Krštenja predstavljaju istu stvar, rečeno je u Jeremiji:

‘Obrežite se Jehovi, da može skinuti kožice sa srca vašega.’
Jeremija 4:4

i nešto kasnije:

‘Operi srce svoje od nepravde Jeruzaleme, da bi se spasio.’ stih 14.

Što predstavljaju obrezivanje i pranje srca Gospodin naučava u Mateju 15:18, 19.

Postoje mnogi među Djecom Izraela koji su vjerovali kako su oni (= Židovi) bili odabrani ispred svih drugih (naroda), i mnogi među Židovima danas to vjeruju s obzirom na sebe, pošto su bili obrezani; i mnogi Kršćani njeguju isto vjerovanje pošto su bili kršteni; ali obadvoje, i obrezivanje i Krštenje su bili uspostavljeni jedino kao znak i spomenica da se oni trebaju pročistiti od zala, i tako postati odabranicima. Kod čovjeka je vanjsko bez unutarnjeg kao hram bez obožavanja, zgrada koju svatko može iskoristiti kao štalu. Vanjsko bez unutarnjeg je poput polja koje proizvodi jedino rogoz i trstiku, ali ne i žitarice; ili poput vinove loze sa granama i lišćem, ali bez grožđa; ili poput smokvina drveta bez plodova, kojeg je Gospodin prokleo, Matej 21:19; ili poput svjetiljki bez ulja u rukama budalastih djevice, Matej 15:3. To je, u stvari, kao živjeti unutar mauzoleja, gdje pod nogama leže mrtva tijela, kosti po zidovima, dok noćne prikaze lete unaokolo pod stropom; ili poput kočije koju vuku leopardi sa vukom kao vozačem, i idiotom koji se vozi u njoj. Jer vanjski čovjek nije čovjek, već jedino forma čovjeka; unutarnji, čija mudrosna sposobnost je od Boga, je (ili ‘unutarnji je, taj koji je mudar od Boga i’) ono što čini čovjeka. Isto tako je sa onima koji su obrezani i sa onima koji su kršteni, ukoliko ne obrežu ili operu svoje srce.

PRVA PRIMJENA KRŠTENJA JE UVOĐENJE U KRŠĆANSKU CRKVU, I ISTOVREMENO UVRŠTENJE MEĐU KRŠĆANE (ILI 'DOVOĐENJE U DRUŠTVO SA KRŠĆANIMA') U DUHOVNOM SVIJETU.

Da je Krštenje uvođenje u Kršćansku Crkvu je očigledno iz mnogih razmatranja, poput sljedećih: 1. Krštenje je bilo uspostavljeno umjesto obrezivanja; i kao što je obrezivanje bilo znak da su obrezani pripadali Židovskoj Crkvi, tako je Krštenje znak da oni koji su kršteni pripadaju Kršćanskoj Crkvi, kao što je bilo ukazano u prethodnom članku. Znak, međutim, jedino služi kao oznaka raspoznavanja, kao što su vrpce različitih boja postavljene na novorođenčad dvije majke da ih se međusobno može razlikovati [2], i da ne budu zamijenjeni. 2. Da je Krštenje samo znak uvođenja u Crkvu je jasno vidljivo iz krštenja male djece, koja su sasvim lišena ikakve sile rasuđivanja/zaključivanja, i koja nisu u stanju primiti [3] išta od vjere više od mladih grana na drvetu. 3. I nisu samo mala djeca krštena, već

također svi strani neofili obraćeni na Kršćansku religiju, bili mladi ili stari; i to je učinjeno prije nego su bili podučeni, pod uvjetom da izraze svoju želju kako žele prihvatiti Kršćanstvo, u kojeg su svečano uvedeni Krštenjem. Ovo je također bila Apostolska praksa, u skladu sa Gospodinovim riječima:

'Da trebaju napraviti učenike od svih naroda, i krstiti ih.'

Matej 28:19.

[4] **'Ivan je krstio sve koji su mu dolazili iz Judeje i Jeruzalema, u rijeci Jordan.'** Matej 3:6; Marko 1:5.

On je krstio u Jordanu pošto je ulaz u zemlju Kanansku bio preko te rijeke. Kanan predstavlja Crkvu, pošto je tamo bila Crkva; i posljedično tome Jordan predstavlja uvođenje u nju. Da Kanan predstavlja Crkvu, a Jordan uvođenje u nju, se može vidjeti u 'Otkrovenju Otkritom – 285'.

[5] Sve ovo je ono što se događa na Zemlji; ali na nebu su novorođenčad Krštenjem uvedena u Kršćansko nebo, i onda su im dodijeljeni anđeli da se brinu o njima. Prema tome, čim su novorođenčad krštena, oni su predani na čuvanje anđelima od strane kojih se drže u stanju da prime vjeru u Gospodina. Međutim, kada odrastu, te počnu prakticirati samo-kontrolu i koriste svoje vlastito razmišljanje, anđeli čuvari ih napuštaju; i oni privlače k sebi kao kompanjone one duhove čiji se život i vjera usklađuju sa njihovim vlastitima. Iz ovog je očigledno da je Krštenje također uvođenje među Kršćane u duhovnom svijetu.

DRUGA PRIMJENA KRŠTENJA JE, DA KRŠĆANIN MOŽE ZNATI I PRIZNATI GOSPODINA ISUSA KRISTA, ISKUPITELJA I SPASITELJA, I SLIJEDITI GA.

Ova druga primjena Krštenja, koja je, da čovjek može znati Gospodina, Iskupitelja i Spasitelja Isusa Krista, neodvojivo slijedi prvu, koja je uvođenje u Kršćansku Crkvu i dovođenje u društvo Kršćana u duhovnom svijetu. Ova prva primjena nije ništa nego ime, ukoliko ju druga ne prati. Jer ona je poput podanika koji se zaklinje na lojalnost kralju, a ipak se odriče njegovih zakona, to jest, zakona svoje vlastite zemlje, i odlazi do stranog kralja i njega služi; ili poput sluga koji se zapošljava kod određenog gospodara i uzima njegovu odjeću kao uniformu (ili 'obilježje njegove službe'), i onda bježi i u toj uniformi služi drugome; ili poput zastavnika koji napušta tabor (ili 'bježi') sa zastavom, reže ju na komadiće, te ih ili baca u vjetar ili na pod da ih vojnici

pogaze. Jednom riječju, ako čovjek nosi ime Kršćanina, ili sljedbenika Kristovog, a ipak Ga ne priznaje i slijedi, to jest, živi u skladu sa Njegovim zapovijedima, to ime je tako lišeno značenja kao sjena, ili dašak dima, ili zacrnjena slika; jer Gospodin kaže:

‘Što Me zovete 'Gospodine... a ne činite što kažem/zapovijedam?’
Luka 6:46, i naknadni stihovi.

‘Mnogi će Mi u onaj dan reći: 'Gospodine, Gospodine... a Ja ću im onda kazati, Nikad vas nisam poznavao.’ Matej 7:22, 23.

Ime Gospodina Isusa Krista u Riječi ne naznačava ništa drugo nego priznavanje Njega (kao utjelovljenog Jehovu, tj. Jedinog Boga u Kojem je Trojstvo, i Jedinog Iskupitelja i Spasitelja) i život u skladu sa Njegovim zapovijedima. Razlog zašto Njegovo ime predstavlja ove stvari se može vidjeti u objašnjenju druge zapovijedi Dekaloga:

‘Ne uzimaj uzalud Imena Božjega.’ Izlazak 20:7.

Ništa drugo ne naznačava Gospodinovo ime u ovim odlomcima:

‘Isus reče, Svi narodi će vas zamrziti zbog imena Moga.’
Matej 10:22; 24:9, 10.

‘Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u Moje ime, tu sam i Ja među njima.’ Matej 18:20.

‘A svima onima koji Ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u Njegovo ime.’ Ivan 1:12.

‘Mnogi su uzvjerovali u Njegovo ime.’ Ivan 2:23.

‘A tko ne vjeruje, već je osuđen, pošto nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.’ Ivan 3:18.

‘Da vjerujući imate život u imenu Njegovu.’ Ivan 20:31

‘Jer za ime Moje si se trudio/mučio, i nisi smalaksao.’
Otkrovenje 2:3; i na drugim mjestima.

[2] Svatko može vidjeti da u ovim odlomcima Gospodinovo ime ne predstavlja samo Njegovo ime, već priznavanje Njega kao Iskupitelja i

Spasitelja, i istovremeno poslušnost Njemu, i na kraju vjeru u Njega. Jer pri Krštenju novorođenče prima znak križa na svoje čelo i grudi, što je obilježje njegovog svetog uvođenja (ili 'inicijacije') u priznavanje i obožavanje Gospodina. Imenom se, također, naznačava svačiji karakter; pošto je u duhovnom svijetu svatko imenovan u skladu sa njegovim karakterom; tako da kada se ikome daje Kršćansko ime to predstavlja njegov karakter, tj. da on od Krista ima vjeru u Krista i ljubav prema bližnjemu. Ovo je značenje imena u Otkrovenju:

‘Sin Čovječji reče, Imam u Sardu nekolicinu imena što ne okaljaše svojih haljina; oni će hoditi sa Mnom u bijelom: jer su dostojni.’

Otkrovenje 3:4.

Hoditi sa Sinom Čovječjim u bijelom, predstavlja slijedenje Gospodina, i život u skladu sa istinama Njegove Riječi.

[3] Isto je imenom predstavljeno u Ivanu:

‘Isus reče, Ovce slušaju Moj glas, i Ja ovce Svoje zovem imenom, i izvodim ih. Ja pred njima idem, i ovce Me slijede jer poznaju Moj glas. Za tuđincem neće ići... jer tuđinčeva glasa ne poznaju.’

Ivan 10:3-5.

‘Zvati imenom’ predstavlja, njihovim karakterom kao Kršćana; a ‘slijediti Ga’ je slušati Njegov glas, to jest, biti poslušan Njegovim zapovijedima. Ovo ime svi primaju pri Krštenju, jer je uključeno u taj znak.

Što je ime bez stvarnosti nego prazna stvar, ili odjek koji se odbija od drveća u šumi, ili od zasvođenih krovova; ili kao skoro beživotne rečenice sanjača, ili kao zvuk vjetra, ili mora, ili mašine, koji u sebi nemaju nikakvu primjenu (ili ‘koji ne služe nikakvoj svrsi’). Zaista, ime kralja, vojvode, konzula, biskupa, opata ili redovnika, bez funkcije koja mu je pripojena, nije ništa nego prazna stvar. Tako, ispovijedajući ime Kršćanina, dok čovjek pak živi poput divljaka, i suprotno Kristovim odredbama, je kao gledati u Sotoninu zastavu umjesto u Kristovu, iako je pri Krštenju Njegovo ime bilo uvezeno u nju sa nitima zlata. Oni koji, nakon što su primili znak od Krista, ismijavaju Njegovo obožavanje, rugaju se Njegovom imenu, i ispovijedaju da On nije Sin Božji, već Josipov sin, nisu ništa drugo nego pobunjenici i kraljoubojice; a njihove riječi nisu ništa drugo nego bogohuljenja protiv Svetog Duha, koja ne mogu biti oproštena niti u ovom svijetu niti u drugom. Oni su poput pasa sa otvorenim

čeljustima, koji zagrizaju u Riječ i trgaju je na komadiće sa svojim zubima. Ovi putem svojeg suprotstavljanja Kristu i Njegovom obožavanju imaju:

‘Sve stolove prepune bljuvotine i prljavštine.’

Izaija 28:8; Jeremija 48:26,

dok je pak Gospodin Isus Krist:

‘Sin Svevišnjeg Boga,’ Luka 1:32, 35;

‘Jedinorođeni,’ Ivan 1:18; 3:16;

‘Bog Istiniti i život vječni,’ 1 Ivanova 5:20;

‘U Kojem prebiva sva punina Božanstva tjelesno.’

Kološanima 2:9; a ne Josipov sin, Matej 1:25;

pored tisuću drugih odlomaka.

TREĆA I KONAČNA PRIMJENA KRŠTENJA JE, DA ČOVJEK MOŽE BITI REGENERIRAN.

Ovo je sâma primjena zbog koje je Krštenje bilo uspostavljeno, i time konačna primjena. Jer istinski Kršćanin zna i priznaje Gospodina, Iskupitelja Isusa Krista Koji, pošto je Iskupitelj, je također i Regenerator. Da Iskupljenje i Regeneracija čine jedno, se može vidjeti u poglavlju o Ponovnom Formiranju i Regeneraciji, članak 3. Štoviše, Kršćanin je u posjedu Riječi u kojoj su sredstva regeneracije u potpunosti opisana, i tamo se proglašava kako su ta sredstva vjera u Gospodina i ljubav prema bližnjemu. Ovo je ono što je naznačeno onime što je rečeno o Gospodinu:

‘Da On krsti sa Duhom Svetim i sa vatrom.’

Matej 3:11; Marko 1:8-11; Luka 3:16; Ivan 1:33.

Sveti Duh naznačava Božansku Istinu vjere, a vatra, Božansko dobro ljubavi ili ljubavi prema bližnjemu, obadvoje proizlaze iz Gospodina. Da Sveti Duh naznačava Božansku Istinu vjere, se može vidjeti u Otkrovenju Otkritom – 468, 395. Posredstvom ovo dvoje Gospodin ostvaruje svu regeneraciju.

‘Gospodin Osobno je bio kršten od strane Ivana,’ Matej 3:13-17;
Marko 1:9; Luka 3:21, 22.

Razlog nije bio samo da bi mogao uspostaviti Krštenje za budućnost, i hoditi ispred kao primjer, već također jer je On proslavio Svoje Ljudsko i učinio ga Božanskim, kao što On regenerira čovjeka, i čini ga duhovnim.

Iz ovog što je bilo rečeno u ovom i prethodnim člancima se može vidjeti da se tri primjene Krštenja kombiniraju u jednu, poput prvog uzroka, srednjeg ili djelatnog uzroka, i konačnog uzroka koji je posljedica, te sam cilj poradi kojeg prijašnji uzroci postoje. Tako je prva primjena Krštenja, da se čovjek može (na)z(i)vati Kršćaninom; druga, koja slijedi iz prve, da može (upo)znati i priznati Gospodina, Iskupitelja, Regeneratora i Spasitelja; i treća je da ga On može regenerirati. Kada se ovo dogodi, on je iskupljen i spašen. Kako ove tri primjene slijede po redu, i sjedinjuju se u konačnoj, i posljedično tome se anđelima prikazuju kombinirane u jednu, prema tome kada se vrši Krštenje, kada se čita u Riječi ili je spomenuto po imenu, anđeli koji su prisutni (**pod time**) ne razumiju Krštenje, već regeneraciju. Prema tome, pod ovim Gospodinovim riječima:

‘Onaj koji uzvjeruje i krsti se, bit će spašen; ali onaj koji ne uzvjeruje, bit će osuđen.’ Marko 16:16,

Anđeli na nebu razumiju da onaj koji prizna Gospodina i regeneriran je, taj je spašen. Iz ovog razloga također se Krštenje od strane Kršćanskih Crkava na zemlji naziva pranje regeneracije (**ili ‘regenerativno čišćenje’**).

Kršćanin sukladno tome treba znati da tkogod ne vjeruje u Gospodina ne može biti regeneriran, iako je bio kršten; a da krštenje, bez vjere u Gospodina, nema nikakve vrijednosti, se može vidjeti gore u ovom poglavlju, članak 2, br. 673. Svakom Kršćaninu može vrlo dobro biti poznato da Krštenje uključuje pročišćavanje od zala, i time regeneraciju. Jer kada je novorođenče kršteno, svećenik sa svojim prstom pravi znak križa na čelu i grudima kao Gospodinov memorijal. Onda se okreće kumovima i pita ih da li on odbacuje vruga i sva njegova djela, i da li prima vjeru. Na ova pitanje kumovi u djetetovo ime odogovaraju, ‘Da’. Odricanje od vruga, to jest, od zala koja su iz pakla, i vjera u Gospodina, su ono što ostvaruje/sprovodi regeneraciju.

ŠTO JE REPREZENTIRALO IVANOVO KRŠTENJE?!

Ivanovo Krštenje je reprezentiralo čišćenje izvanjskog čovjeka, ali Krštenje među Kršćanima u današnje vrijeme reprezentira čišćenje unutrašnjeg čovjeka, a to je regeneracija. Zapisano je, zbog toga, da je Ivan krstio sa vodom, ali da je Gospodin krstio sa Svetim Duhom i sa vatrom (= 'Ivan je rekao **'kako je on krstio sa vodom, ali da je Gospodin krstio sa Duhom Svetim i sa vatrom'** (Luka 3:16; Ivan 1:33)). Ovo znači da ih je Ivan samo svečano uveo/inaugurirao u znanja iz Riječi u vezi s Gospodinom, i tako ih pripremio da bi Njega primili, ali da Gospodin Osobno regenerira čovjeka posredstvom Božanske istine i Božanskog Dobra koji proizlaze iz Njega; jer Ivan je reprezentirao Riječ baš kao i Ilija; 'voda' sa kojom je Ivan krstio je predstavljala uvodne/početne istine, ove su znanja u vezi s Gospodinom iz Riječi. 'Duh Sveti' predstavlja Božansku Istinu koja proizlazi iz Gospodina; a 'vatra', Božansko Dobro koje proizlazi iz Njega; i 'krštenje', regeneraciju od strane Gospodina, putem Božanskih Istina iz Riječi.' E.Swedenborg 'Otkrovenje Objašnjeno – 475:20); i iz tog razloga se Ivanovo Krštenje naziva Krštenje pokajanja,

Matej 3:11; Marko 1:4 i naknadni stihovi; Luka 3:16; Ivan 1:25, 26, 33; Djela 1:22; 10:37; 18:25.

Židovi koji su bili kršteni su bili samo izvanjski ljudi, a izvanjski čovjek ne može postati unutarnjim bez vjere u Isusa Krista. Da su oni koji su bili kršteni Ivanovim Krštenjem postali unutarnji ljudi kada su primili vjeru u Krista, i onda su bili kršteni u Isusovo ime, se može vidjeti u Djelima Apostolskim, poglavlje 19:3-6.

E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 667-677; 681-685; 690'

KRŠTENJE

Krštenje je bilo ustanovljeno kao (ili 'da bude') znak da čovjek pripada (Kršćanskoj) Crkvi, i podsjetnik/spomen da (bi) treba(o) biti preporođen. Pranje/čišćenje krštenja ne znači/predstavlja ništa drugo nego (ili 'je jednostavno') duhovno pranje/čišćenje, što je prepo/ponovno-rođenje/re-generacija.

Svo prepo/ponovno-rođenje/re-generacija je ostvareno/izvedeno od strane/pomoću Gospodina kroz istine (ili 'posredstvom istina') vjere, i životom

u skladu s njima. Krštenje, prema tome, svjedoči da čovjek pripada (Kršćanskoj) Crkvi, i da je sposoban/može biti prepo/ponovno-rođen/re-generiran: jer u Crkvi je Gospodin priznat kao Onaj Koji pre-porada/re-generira (ili 'kao izvor prepo/ponovnog-rođenja/re-generacije'); a Riječ sadržava istine vjere, kroz koje je prepo/ponovno-rođenje/re-generacija sprovedena/ostvarena.

Ovo Gospodin naučava u Ivanu 3:5, 'Ako se čovjek ne rodi od/iz vode i duha, on ne može ući u kraljevstvo Božje'; 'voda', u duhovnom smislu, predstavlja istinu vjere (izvađenu) iz Riječi; 'duh', (predstavlja) život u skladu sa tom istinom; a biti 'rođen', biti ponovno/pre-porođen/re-generiran ovim sredstvima.

Pošto svatko prilikom ponovnog/prepo-rađanja/re-generacije također trpi iskušenja, što su duhovne borbe protiv zala i neistina, vode krštenja također predstavljaju ove.

Pošto je krštenje znak i memorijal/podsjetnik za ove stvari, čovjek može biti kršten kao djetesce; a ako ne onda, on može biti kršten kao odrasla osoba.

Neka oni, prema tome, koji su bili kršteni, imaju na umu da krštenje ne daje/dodjeljuje vjeru ili spasenje, već svjedoči kako će oni koji su bili kršteni primiti vjeru, i biti spašeni, ako su prepo/ponovno-rođeni/regenerirani.

Iz ovog se može vidjeti što predstavljaju Gospodinove riječi u Marku 16:16, 'Onaj koji (uz)vjeruje i koji se pokrsti, će biti spašen; ali onaj koji ne (uz)vjeruje, biti će proklet/osuđen;' 'onaj koji (uz)vjeruje' predstavlja onog koji priznaje Gospodina (kao utjelovljenog Jehovu Oca, tj. Jedinog Boga u Kojem je Trojstvo, Iskupitelja i Spasitelja), i prima od Njega Božanske Istine kroz Riječ: a 'onaj koji je bio pokršten', predstavlja onog koji je kroz ove istine bio prepo/ponovno-rođen/re-generiran od strane Gospodina.

E.Swedenborg 'Novi Jeruzalem i njegova Nebeska Doktrina – 202-208'

O krštenju...

(Cyrenius:) 'Gospodine, ja vjerujem u sve što naučavaš. Da li sam iz tog razloga već kršten?'

Gospodin: 'Ne, ti uistinu još nisi kršten ([izvanjski](#)), ali to nema veze. **Jer, tko god vjeruje kao što ti vjeruješ, prijatelju, u duhu on kao da je (već) kršten, sa svim blagoslovima krštenja.**

Židovi prakticiraju obrezivanje, koje je uvodni/pripremni korak ([ili 'mjera'](#)), **ali kao takvo preda Mnom nema nikakve vrijednosti, ako obrezani istovremeno nije i obrezana srca. Jer, pod obrezanim srcem Ja mislim na srce koje je očišćeno i ispunjeno ljubavlju.** – Židovi su pored obrezivanja jedno vrijeme vjerovali u Ivanovo krštenje sa vodom, kojeg su nastavili njegovi učenici. Ali i ova vrsta krštenja kao takva također nema vrijednosti, ako joj ne prethodi, ili ako iza nje definitivno ne slijedi, potraživano pokajanje.

Tko god ima iskrenu želju za poboljšanjem/popravkom i sebi dozvoli biti kršten sa vodom, ne počinjava grešku, **ali on ne smije zamišljati kako voda pročišćava njegovo srce i snaži njegovu dušu. Ovo može biti ostvareno jedino putem čovjekove vlastite, i potpuno slobodne volje. Voda je jedino izvanjski znak koji o/na-značava da je volja, kao živa voda duha, sada očistila dušu od njezinih grijeha, baš kao što prirodna voda čisti glavu i tijelo od prašine i prljavštine.**

Tko je prošao kroz ovo krštenje ([ili 'tko se podvrgnuo/izložio/pretrpio'](#)) u njegovom istinskom, stvarnom značenju, je u potpunosti kršten, pod uvjetom da je volja u srcu krštenog postala aktivirana ili tijekom, ili prije, krštenja. **Ako to nije slučaj, samo krštenje sa vodom nema nikakve vrijednosti i ne donosi nikakve blagoslove u materijalnom smislu, a ponajmanje ikakvo izliječenje.**

Isto tako, krštenje maloljetne djece sa vodom nema nikakve vrijednosti, osim kao naznaka da je dijete bilo primljeno kao član (crkvenog) skupa i da mu je bilo dano ime što, međutim, za život duše ne nosi vrijednosti, već jedino služi svjetovnu svrhu. Time, djetetu bi se ime moglo dati bez obrezivanja i bez Ivanovog krštenja sa vodom, i preda Mnom to ne bi ništa značilo (ili 'ne bi pravilo razliku' = 'bilo bi svejedno'). Jer nije ime ono što posvećuje čovjekovu dušu, već jedino slobodna, iskrena volja za pravednim/poštenim djelovanjem sve dok on živi, u skladu sa njegovom

najboljom spoznajom/saznanjem. Svako ime može biti posvećeno kroz volju i djelovanje, ali ne i obrnuto.

Kada je Ivan krstio, oni su mu dovodili djecu i njegove učenike da ih krsti. On ih je krstio, pod uvjetom da je dijete sa sobom imalo savjesne/poštene skrbnike koji su položili svetu prisegu da će se gorljivo (po)brinuti za njegovo duhovno obrazovanje. U tom slučaju, također dijete može biti kršteno u svrhu njegovog posvećivanja. Ali krštenje posvećuje djetetovu dušu i tijelo jedino do vremena kada je dijete postiglo istinsku spoznaju/saznanje o Bogu i o sebi i može vježbati/primjenjivati svoju slobodnu volju. Sve do tada skrbnici moraju voditi najveću brigu da je djetetu osigurano sve nužno za njegovo istinsko posvećivanje; ako u tome zakažu, duša tih skrbnika će snositi odgovornost.

Prema tome, bolje je krstiti sa vodom jedino kada je čovjek sposoban ispuniti sve uvjete koji vode do posvećivanja njegove duše i tijela iz njegove vlastite spoznaje/saznanja i u slobodnoj samo-odlučnosti. **Naposlijetku, krštenje sa vodom nije nužno za posvećivanje duše i tijela, već jedino spoznaja/saznanje i onda djelovanje u skladu sa pravilnom spoznajom/saznanjem o istini iz Boga.** Ako se, međutim, sprovodi krštenje sa vodom, onda treba biti korištena ne samo voda iz Jordana – zato što bi Ivan krstio u Jordanu –, već je svaka svježa voda također dobra; ali, iz zdravstvenih razloga, izvorska voda je bolja od one iz cisterni.

Jedino istinsko krštenje koje ima vrijednosti preda Mnom je ono sa vatrom ljubavi prema Meni i prema bližnjemu, i sa živom, gorljivom voljom i Svetim Duhom vječne istine koja izvire iz Boga. Na nebu su ove tri stvari svakome valjani svjedoci; to su: ljubav, kao istinski Otac; volja kao živa i istinska/stvarna Riječ ili Očev Sin (ili 'Sin Oca'); i na kraju Sveti Duh, kao ispravno razumijevanje istine iz Boga, ali živo u čovjekovom djelu i samo i jedino u čovjeku! Jer što nije u čovjeku, za čovjeka nema nikakve vrijednosti, i pošto za čovjeka nema ni ne može imati nikakve vrijednosti, isto tako to ni pred Bogom nema nikakve vrijednosti.

Jer Bog u Svojoj suštini za čovjeka nije ništa sve dok čovjek putem (ovog) učenja ne spozna Boga i dok Njegovu volju ne učini potpuno svojom vlastitom (= dakle dok potpuno ne prisvoji Božju volju) putem ljubavi i dok putem najgorljivije volje sve svoje postupke ne uskladi sa spoznatom najuzvišenijom voljom. Tek time Božja slika oživljava u čovjeku i uskoro raste i prožima čitavo čovjekovo biće. Kad do toga dođe, onda se događa i

to da čovjek zadire/prodire u svu dubinu Božanstva; jer Božja slika/odraz u čovjeku je savršena slika jednog te istog Boga od vječnosti.

Kad kod čovjeka do toga dođe, u njemu je sve p(r)osvećeno i došlo je do istinskog krštenja ponovog rođenja duha. Takvim krštenjem, čovjek postaje istinskim prijateljem Boga i sam u sebi isto tako je savršen, kako je savršen Otac na nebu. I svima vam izričito kažem, da svi vi s obzirom na to, svim svojim silama morate nastojati postati isto tako savršeni kako je savršen vaš Otac na nebu (Matej 5:48)! Tko ne postane tako savršen, ne dolazi Sinu Oca (= Očevom Sinu).

Ali tko je Sin? Sin je Očeva ljubav (ili ,ljubav Oca'). On je ljubav ljubavi, On je vatra i svjetlo, On je Sin ljubavi ili mudrost Oca (= Očeva mudrost). A kako je prema tome odraz/slika Očeva u vama, tako i mora postati tako savršena kakav je Sâm Praotac, u svemu, inače ne bi bio odraz Oca; a ako kao slika/odraz Oca nije savršen, odakle će onda čovjeku doći mudrost, ili kako će čovjek onda dospjeti do istinske mudrosti?

Ali kao što se Otac neprestano (pro)nalazi u Meni, isto tako se i Ja (pro)nalazim u Ocu, i isto tako se i vi u sebi morate (pro-)naći, tako da ćete se time (pro)naći u Bogu, i Bog će se pronaći u vama. Kao što smo Otac i Ja jedno, tako isto morate i vi postati jedno sa slikom Božjom u vama. Jeste li to, tada ste postali jedno i sa Mnom i sa vječnim Ocem u Meni, pošto smo Ja i Otac u Meni savršeno jedno od vječnosti (Ivan 17)!'

Gospodin Isus Krist (Koji je utjelovljeni) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 4/110' J.Lorber

Vanjsko pranje tijela sa vodom (tj. izvanjski čin krštenja) ničiju dušu neće očistiti od grijeha (Izaija 1:10-17)

Sada Petar reče: 'Gospodine, Mojsije je za pročišćavanje grešnika odredio/propisao određena vanjska sredstva koja su vrlo dobro poznata svakom Židovu*. Da li ih mi također moramo primjenjivati? Da li ona u sebi imaju ikakvu moć koja posvećuje/blagoslivlja čovjeka, i da li su apsolutno nužna za postizavanje vječnog života duše?'

Moraju li se također pogani obrezati ako prihvate učenje, ili je za njih krštenje

dovoljno? I pored obrezivanja, da li se i druga sredstva pročišćavanja također moraju primjenjivati na pogane koji su se obratili k nama?’

Rekoh Ja: ‘Onaj koji je Židov i obrezan je, on će također uvijek ostati obrezan, **ali sâmo po sebi obrezivanje je baš ništa i za nikoga nema nikakvu tajnu ili određenu čarobnu posvećujuću/blagoslivljajuću vrijednost za dušu.**

Čovjek nije posvećen ničim drugim osim živom vjerom i njezinom stvarnom ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

Međutim, onaj koji je sagriješio protiv Boga i protiv svoga bližnjega treba priznati svoje grijehе iskrenim pokajanjem (ili ‘iskreno se kajući zbog počinjenih grijehа’), najozbiljnije tražiti Boga za oprostenje, nadoknaditi nepravdu koju je prouzročio svojem bližnjemu, i nadalje prestati grijешiti. Onda je naknadno on potpuno pročišćen. Jer kada nadoknadi za zlo i suzdržava se od grijehа, očigledno je također da su mu grijesi oprošteni.

Međutim, onaj koji neće to/tako napraviti, će neprestano ostati u cjelosti u svim svojim grijesima te njihovim lošim posljedicama, čak ako i 10 000 koza bude zaklano i bačeno u Jordan. Ova i također sva druga sredstva pročišćavanja ni najmanje ne unapređuju niti posvećuju/blagoslivljaju čovjeka, već jedino njegovo istinito i iskreno djelovanje u skladu sa Mojim učenjem, i u njegovom srcu vjera u jednog, istinskog Boga, i stoga u Mene.

Već sam vam rekao kako trebate krstiti u ime Oca, Sina i Duha Svetoga sve one koji iskreno i uistinu prihvate i odzivaju se Mojem učenju i na taj način također Meni (Matej 28:19). Za to je polaganje ruku dovoljno, i kao vanjski znak istinskog, unutrašnjeg pročišćavanja putem Božjeg Duha pranje sa čistom vodom. I ovo je uistinu dovoljno za Židove i pogane.

Sve drugo od sada nadalje više ne vrijedi u Mojim očima, baš kao što vanjska molitva sa usnama – bez obzira koliko duga bila – preda Mnom nema vrijednosti (Matej 6:7). Onaj koji želi da njegova molitva bude uslišena se mora povući u tihu odaju svoga srca i moliti Mi se u potpunoj vjeri, i onda ću mu Ja podariti što je tražio.

Još jednom vam kažem, baš kao što sam već toliko puta ranije rekao: u svemu tražite jedino istinu, ova će vas u potpunosti osloboditi (Ivan 8:32).

Vrlo dobro je kada čovjek održava svoje tijelo čistim u skladu sa Mojsijevim

učenjem. Kroz nečistoću će u tijelo i krv doći svaka vrsta zlobnih bolesti, a ove uzrokuju antipatiju i tugu u i dalje slaboj duši. Ali ono što meso čisti od prljavštine ne čisti dušu od njezinih grijeha. Židovi zaista peru svoje ruke prije i poslije obroka i često također svoja stopala, a mi često to ne radimo, a ipak smo čišći sa neopranim rukama nego striktni Židovi sa uvijek opranim rukama i stopalima.

A sada, kratko i dobro: ni jedan (ili 'nikakav') vanjski način/put pročišćavanja nema posvećujući/blagoslivljajući efekt na unutrašnjeg čovjeka, već jedino živa vjera u istinu, te ljubav i dobra djela otud. Da li si ovo sada razumio?'

**U Židovskoj crkvi su, namjesto Krštenja i Svete Večere, bili korišteni obrezanje, pranja i žrtve, te žrtve paljenice i svetkovine.*

Gospodin Isus Krist (**Koji je utjelovljeni**) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 8/40:11-21' J.Lorber

Što čini 'Nebesko Krštenje'?!

'Ali svima koji Ga jesu primili, dao je pravo da postanu djeca Božja, pošto su vjerovali u Njegovo Ime.' Ivan 1:12

(Gospodin:) Očigledno je kako je kod (ili 'u slučaju') svih onih koji Me nisu primili ili prepoznali izvorni red bio narušen, i sa ovim poremećajem/neredom je tamo preostalo stanje patnje, tako zvano 'zlo' ili 'grieh'; dok je kod (ili 'u slučaju') mnogih drugih koji Me jesu primili, to jest, koji su Me prepoznali u svojim srcima, ovo zlo moralo iščeznuti, pošto su oni još jednom bili ujedinjeni sa Mnom, kao sa izvornim redom i prvobitnom silom sveg postojanja, pronalazeći u tome sebe a Moje praiskonsko svjetlo kao svjetlo u njima i u njemu vječni, neuništivi život.

Ali oni su također otkrili u takvom životu da, zahvaljujući njemu, nisu bili samo Moja stvorena bića, što je bilo izrečeno njihovom nižom životnom svjesnošću, već da su oni – pošto u sebi nose Moje Jastvo (Self) kojem je jedino kroz silu Moje volje bila dana neovisnost o Meni – neosporno Moja vlastita djeca, pošto je njihovo svjetlo (njihova vjera) istoznačno Mojem vlastiom praiskonskom svjetlu, zbog čega u sebi nosi

potpunu silu i moć koja prebiva u Meni i ta sila im daje potpuno pravo ne samo da se nazivaju Mojom djecom, nego da to budu u svojoj potpunosti.

Jer, vjera je takvo svjetlo a Moje ime, prema kojem su silne zrake ovog svjetla usmjerene, je snaga i sila i stvarna priroda Moje prvobitne suštine kroz koju svatko ostvaruje unutar sebe vlastito i (pot)puno-vrijedno sinovstvo Božje. Zato kaže u dvanaestom stihu kako će svi oni koji Me prime i vjeruju u Moje ime imati u sebi moć da s pravom budu nazvani ‘djecom Božjom.

(Koji nisu bili rođeni od krvi, niti od volje tijela, niti od čovjekove volje, već od Boga. Ivan 1:13)

Ovaj stih je samo pobliža definicija i objašnjenje prethodnog, i ugladenijim riječnikom onda dva stiha zajedno mogu također glasiti, Ali oni koji su Ga primili i vjerovali u Njegovo ime, njima je On dao pravo da se zovu ‘djecom Božjom’, koji nisu bili rođeni od krvi niti od volje tijela (tjelesne želje), niti od volje čovjekove, već od Boga.

Nema nikakve sumnje da se ovdje ne misli na prvo rođenje tijela iz tijela, već jedino na drugo rođenje iz duha ljubavi za Boga i iz istine žive vjere u živuće ime Božje Koji se naziva Isus-Jehova-Zebaot. **Ovo drugo rođenje se također naziva ‘preporođenje duha kroz krštenje sa nebesa’, ovo je dobra definicija. ‘Krštenje sa nebesa’ je potpuni prijelaz duha i duše sa svim njezinim željama u živući duh ljubavi za/prema Bogu i ljubav u sâmom Bogu.**

Jednom kada je čovjek sam ostvario takav jedan prijelaz (once such a transition has taken place of man’s on accord) i sva njegova ljubav sada prebiva u Bogu, onda kroz takvu svetu ljubav cijela osoba prebiva unutar Boga gdje je dovedena do zrelosti/savršenstva i osnažena kao novo biće i time, nakon postizavanja odgovarajuće zrelosti, preporođena od Boga. Jedino nakon takvog drugog rođenja, kojemu nije prethodila niti želja tijela niti čovjekova stvaralačka volja, je čovjek postao istinsko dijete Božje zahvaljujući Božjoj milosti što je slobodna snaga Božje ljubavi u ljudskom srcu.

Ova milost je u stvari moćno Božje potsticanje u čovjekovom duhu kroz kojeg je on privučen od strane Oca k Sinu, to jest, k Božanskom praiskonskom svjetlu i na taj način što je isto, postiže odgovarajuću i živuću ogromnu mudrost Božju.

Gospodin Isus Krist ([Koji je utjelovljeni](#)) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i
naš Vječni Otac ‘Veliko Ivanovo Evandjelje – 1/2:9-17’ J.Lorber

POGREŠNO TUMAČENJE ISUSOVIH RIJEČI

Ljudsko razmišljanje naginje ka zemaljskom, prema tome ljudi također tumače na zemaljski način sve što ima vrlo duboko duhovno značenje, što im je od strane Mene bilo dostavljeno kao duhovna smjernica, Koji sam uvijek govorio čovječanstvu ili direktno ili kroz glasnike. **Moja učenja, međutim, su uvijek bila namijenjena spasenju duše i kadgod govorim čovječanstvu, bilo to u drevna ili skorija vremena, Moja Riječ uvijek ima duhovno značenje, smisao koji je u početku bi prilično ispravno shvaćen, ali uskoro je duhovno značenje bilo prošarano sa svjetovnim idejama i, eventualno, protumačeno na čisto svjetovan način. I tako Moja Riječ nikad ne ostaje neiskvarena, iz nje su nastale izvedbe/predstave i običaji koji više ne korespondiraju sa njezinim duhovnim značenjem, i Moja Riječ je izgubila svoju iscjeliteljsku moć, pošto više nije Moja čista Riječ...**

Ono što se od vas duhovno potraživalo... pošto sam Ja očekivao da ispunjenje toga bude blagoslov za vaše duše... je od strane vas ljudi bilo pretvoreno u zemaljske predstave. Za svaki od Mojih zahtjeva/uvjeta vašim dušama ste izmislili i ustanovili zemaljsku aktivnost koju nazivate ‘sakrament’, pridavajući im previše pažnje. Kao rezultat toga mnogi ljudi savjesno udovoljavaju propisima/regulacijama u njihovom vjerovanju kako ispunjavajući zapovijedi koje su odredili ljudi (za sebe) akumuliraju blago milosti... Međutim, sve to je prosto formalnost i pojava/vanjština/privid i potpuno je bes/ne-potrebno za sazrijevanje duša... Ipak vi sa velikom žilavošću prijanjate uz formalnosti koje ste stvorili za sebe ali koje Ja nisam nikad zahtjevao od vas.

Sve što sam (iz)rekao za vrijeme Svog života na Zemlji kao ljudsko biće ima vrlo duboko duhovno značenje i nikad ne može biti zamijenjeno sa izvanjskim djelima... Ali vi ne razumijete vrlo duboko značenje i zadovoljni ste sa vanjskim običajima koji nikad ne mogu koristiti (= donijeti dobrobiti) vašoj duši. Razmislite samo o učincima/djelovanjima koja pripisujete ‘krštenju’... vi izvodite/obavljate jednostavan izvanjski čin i onda ste uvjereni u njegov duhovni uspjeh: bilo to izbavljenje od ‘nasljednog grijeha’, ili primitak/pristup u Moju Crkvu... primitak/pristup u religijsku zajednicu... **Ali čovjek sve to (= oslobađanje od nasljednih grijeha, primitak u Gospodinovu Crkvu, itd.**

itd.) treba zaraditi osobno/sam za vrijeme svog zemaljskog života, on treba doborovljno dopustiti sebi izbavljenje od grijeha kroz Isusa Krista. Posljedično tome potrebno je više nego samo čin krštenja proveden na djetetu... I opet, on će jedino biti u stanju pridružiti se 'Mojoj Crkvi' dobrovoljno tako što će savjesno živjeti svoj život kao Moj sljedbenik, kako bi postigao živu vjeru kroz ljubav... što je karakteristika Crkve koju sam Ja utemeljio (Matej 13:16-19).

Razmislite o Sakramentima Ispovijedanja i Oltara... Što ste od njih napravili i pomoću kojih formalnosti očekujete vaše 'opraštanje grijeha'. Razmislite o tome kako Ja želim da razumijete Riječi, 'da bi Me trebali pozvati unutra tako da mogu večerati sa vama i vi sa Mnom' (Otkrovenje 3:20)... i kako ste Moje riječi 'Ovo činite u sijećanju na Mene...' (Luka 22:19, 20), okrenuli u postupak koji, opet, ne može imati nikakav učinak na vašu dušu ukoliko ne živite život takve duboke ljubavi da Ja Osobno mogu biti prisutan u vama...

Svi duhovni zahtjevi/uvjeti sa kojima se vaša duša morala sama nositi/izaći na kraj su od strane vas ljudi bili kombinirani sa zemaljskim konceptima i tako ste stvorili vašu vlastitu strukturu, tako da gorljivo udovoljavate sa onim što se od vas zahtjeva, za što se tvrdi kako je Moja volja... Opet i iznova vam u svezi ovoga mora biti dano razjašnjenje, pa ipak vi ne prihvaćate takvo razjašnjenje već nastavljate ispunjavati od strane ljudi donešene/proglašene zapovijedi sa uvijek rastućom gorljivošću za vrijeme čega su Moje zapovijedi ljubavi prema Bogu i bližnjemu ignorirane (Matej 22:36-40; Mark 12:28-31). Kao rezultat vaš duh postaje sve zamračeniji sve dok, na kraju, vi nećete postati nesposobni prepoznati grešku vašeg razmišljanja i djelovanja. Pored toga, vi ste sebe porobili tako što ste pokorno prihvatili kao istinu sve što vam je predstavljeno kao 'Moja Riječ'...

Vi Mojim riječima pripisujete čisto zamaljsko značenje i zanemarujete njihovo duhovno značenje. I to je razlog zašto su se pojavile pogreške/zablude koje mogu biti ispravljene jedino ako ste ispunjeni sa ljubavlju, jer onda ćete postati prosvjetljeni i primjetiti kada ste suočeni sa greškom/zabludom... Onda ćete znati da su sve od strane ljudi određene/proglašene zapovijedi i sakramentalni akti obmana, za koje je samo mračan duh mogao tvrditi kako su Božja volja, i nastojat ćete sebe osloboditi od greške/zablude prepoznajući čistu istinu koja jedina može koristiti duši, i koja može biti prepoznata kao istina jedino od strane nekog tko prebiva u ljubavi, i koji će tako najprije ispuniti Moje zapovijedi ljubavi i onda, kao rezultat toga, također razmišljati ispravno.

AMEN

TRADICIJA... SAKRAMENTI... SAKRAMENTALNI UČINCI

Zasigurno nije za pohvalu (ili 'ne služi vam ugledu' = ne donosi vam kredit') ako vi ljudi dozvolite da vaši razmišljanje, djela i volja budu određeni jedino tradicionalno prihvaćenim gledištima, ako najozbiljnije ne formirate vaše vlastito mišljenje da li i do koje mjere su takva gledišta opravdana i do koje mjere na njih treba gledati jedino kao na rezultat ljudskih mišljenja. **Od ljudi se očekuje da na Zemlji ostvare savršenstvo... i to je tako ozbiljna stvar da bi ju svatko trebao najozbiljnije istražiti.** Međutim, u tom bi slučaju on također imao sumnje u vezi s time da li je ono što se od njega zahtjeva opravdano, i počeo će postavljati pitanja da li su te tradicije u stvari potekle iz Mene, da li su utemeljene na čistoj istini ili na istini koja se tijekom vremena iskvarila. Jer ozbiljna volja za postizavanjem savršenstva na Zemlji će zasigurno probuditi takve sumnje... posebice kada je povezana sa jako iskvarenim doktrinama, jer tada bi Ja Osobno postavio sumnje u čovjekovo srce kako bi ga iz stanja mraka izveo na svjetlo... **Ne može se negirati da tako zvane 'tradicije' sadržavaju mnogo iskvarenih podataka, pošto je toliko puno običaja i loših navika, a također i pogrešnih doktrina, bilo izvedeno iz Moje doktrine, koju sam Ja Osobno propovijedao na Zemlji, tako da je čisto Evanđelje Ljubavi... suština Moje doktrine... bilo gurnuto u pozadinu dok ljudski dodaci potražuju glavnu pažnju.**

A ljudi sebi dozvoljavaju biti zarobljeni/zavezani, oni ulažu svaki napor kako bi udovoljili zahtjevima (**koje pred njih ne postavlja Bog već drugi ljudi**) i ne usuđuju se promijeniti stare tradicije i običaje koji, međutim, nisu od nikakve dobrobiti za razvoj njihovih duša. Usprkos tome, njih se ne može opravdati pošto je svako ljudsko biće sposobno razmišljati i time također ima obavezu reflektirati na doktrine koje odlučuju njegovu sudbinu u vječnosti. On svoj život na zemlji mora uzeti puno ozbiljnije i ne vjerovati kako će Ja biti zadovoljan sa potpuno bezvrijednim izvedbama/predstavama... u koje je također uključeno 'primanje sakramenata', koji u stvari uopće nisu sakramenti... pošto jedino ono što vjera probuđena ljubavlju može primiti direktno od Mene može imati posvećujući učinak, prema tome kada je kroz ljubav bilo ostvareno sjedinjenje sa Mnom. Onda će Ja tako obilno blagosloviti osobu da će biti u stanju ostvariti savršenstvo na ovoj Zemlji... Onda će svi sakramentalni blagoslovi sebe manifestirati u čovjeku... On će

primiti krštenje duha... a zauzvrat će biti učitelj i glasnik svojim bližnjima; njemu će uvijek biti dozvoljeno blagovati kruha nebeskog, Moje tijelo i Moju krv... Blisko ujedinjen sa Mnom on će biti oživljen sa mudrošću i ljubavlju pošto više neće biti opterećen krivnjom grijeha koji mu je bio oprostjen zaradi Isusa Krista, Kojeg je njegovo ljubavlju ispunjeno srce prepoznalo i sada priznaje pred svijetom. On će biti ispunjen Mojim duhom... pošto je oživio kroz svoju ljubav i svoju vjeru. **Međutim, on ove blagoslove ne može primiti ispunjavajući tradicionalne obaveze.**

Zasigurno je dobro voditi djetetove misli ka svrsi njegovog života na zemlji i njegovom zadatku... ali ono nikad ne bi trebalo biti naučavano vršiti beživotne obrede, umjesto toga ga uvijek treba podučavati da ljubi. I čovjekov duhovni razvoj u potpunosti ovisi o njegovom odnosu prema doktrini ljubavi... On jedino može postići savršenstvo kroz život ljubavi i jedino to će donijeti sakramentalne blagoslove. Jer svako ljudsko biće mora potpuno dobrovoljno težiti za svojim savršenstvom, ali će u tome biti spriječen zahtjevima i zapovijedima koje su navodno Moja volja. Pošto treba postići život... on također treba biti živ u svom razmišljanju, svojoj volji i akcijama. Svaka vrsta formalnosti, međutim, će uništiti ovaj život a nešto čisto (iz)vanjsko ne može ostvariti unutarnju promjenu. Ali svaka osoba je sama odgovorna za svoju dušu, i u budućnosti neće imati opravdanja kako je bila krivo obaviještena, jer svakom čovjeku koji iskreno teži za savršenstvom će biti dana mogućnost primiti čistu istinu od Mene, pod uvjetom da ima želju zadobiti Mene i Moje kraljevstvo i uvijek želi živjeti u skladu sa Mojom voljom. AMEN

Gospodin Isus Krist ([Koji je utjelovljeni](#)) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, Berthi Dudde, dna. 10 Siječnja 1957, br. 6732

OBJAŠNJENJE U SVEZI KRŠTENJA SA VODOM

Vi i dalje ne razumijete duhovni smisao Moje Riječi... vi tumačite slova intelektualno i prema tome ne možete dobiti ispravne rezultate. Vi ne možete razumjeti što sam Ja želio reći kada sam Svojim učenicima rekao ‘Krstite ih u ime Oca, Sina i Duha Svetoga ([Matej 28:19](#)).’ Pod ‘krštenjem’ vi jedino uvijek razumijete potapanje u vodu... izvanjsku formalnost izvršenu od strane ljudi da bi se demonstrirala njihova poslušnost zapovijedi krštenja... koja, međutim, jeste i uvijek je bila samo prateća formalnost ali nema utjecaj na stvarnu/pravu srž Moje zapovijedi. **Krštenje sa vodom kao takvo u stvari ne**

donosi/obavlja transformaciju osobe, kao što ćete vi ljudi morati priznati... Jedino ulog/sudjelovanje onog što zrači od Oca, Sina i Duha... što dokazuje Očevu ljubav, Sinovljevu mudrost i snagu Duha... može uzrokovati promjenu u ljudskom biću i istinsko je krštenje, kojeg svaki čovjek mora primiti da bi ostvario svoj cilj na Zemlji: da sebe usavrši sa ciljem da vječno bude sjedinjen sa Mnomo.

Otac... ljubav... je vječna vatra koja zrači svjetlo mudrosti... Sin, i snaga duha moraju sebe izraziti kao rezultat. Ljudsko biće... kao slabo stvorenje, mora tako biti prožeto ljubavlju i mudrošću da ono samo zauzvat još jednom postigne snagu i slobodu. Ono mora biti prožeto Mojim duhom, stoga ga ljubav, mudrost i duhovna snaga moraju karakterizirati kao božansko živo biće koje se vratilo savršenstvu. Ljudsko biće sebe mora potopiti u more Moje ljubavi, ono mora biti uvedeno u istinu, što će se uvijek dogoditi putem Moje volje, Moje snage i Moje veće od najveće ljubavi.

Krstite ih u ime Oca... budite ljubazni kada im dajete Moju Riječ koja je mudrost, i na taj način omogućite djelovanje duha u ljudskom biću, koje pretpostavlja aktivnost ljubavi, pošto je manifestacija Moga duha dar Moje ljubavi koja sebe izražava u saopćavanju mudrosti... istinskog znanja... Ljubav, mudrost i snaga... oni moraju vama ljudima biti istinski razjašnjeni, i ovo razjašnjenje je istinsko krštenje duha koje ne može biti zamijenjeno potapanjem u vodu.

Pokušajte razumjeti da vi ljudi ne bi trebali prionuti uz izvanjske formalnosti... pokušajte razumjeti da Ja uistinu ne zahtjevam izvanjske nastupe od vas već jedino uvijek cijenim što je učinjeno u duhu i istini. I ako vi sada, kao dokaz vašeg ispravnog razmišljanja, navodite kako je Ivan Mene krstio u Jordanu (Marko 1:9), onda zapamtite da su ljudi tih dana znali jako malo o Meni, da su im izvanjske akcije onda jako puno značile, i da je svakoj osobi najprije bio potreban određeni stupanj zrelosti da bi joj se mogao objasniti duhovni smisao krštenja. Pored toga, njihovom voljnošću da budu kršteni od strane Ivana ljudi su dokazali njihovu želju da se približe njihovom Bogu i Stvoritelju, i u tim danima je to zaista bio znatan duhovni dobitak. I tako sam Ja, također, Sebe podredio ovoj formalnosti sa ciljem da bi ozakonio akcije Mojeg prethodnika Ivana. Bilo bi uzaludno objašnjavati nevažnost ove izvanjske akcije ljudima pošto oni ne bi bili u stanju shvatiti čistu duhovnu istinu. Krštenje sa vodom im nije štetilo, ali bi za njih jedino bilo korisno/blagotvorno kada su oni također prihvatili Božju Riječ, koju im je Ivan preda(va)o...

I stoga će čovjek danas također primiti 'krštenje' kada prihvati Moju Riječ, koja mu je dostavljena od strane Moje beskonačne Očinske ljubavi, i živi u skladu sa njom i na taj način pronade mudrost... kao rezultat ljubavi... koja budi i aktivira Moj duh svjetla i snage unutar njega... Međutim, sve to ne može biti zamijenjeno krštenjem sa vodom, potonje će uvijek ostati simbol, izvanjska formalnost od koje se ljudi ne žele razdvojiti pošto oni pokušavaju sve demonstrirati izvanjski i nisu zadovoljni sa vrijednošću čisto duhovnih iskustava.

Ja mogu uvijek jedino ponavljati da od svih izvanjskih akcija i običaja nema koristi/dobrobiti, da Ja nikad neću suditi osobu po njegovoj izvanjskoj akciji već jedino po njegovom unutarnjem stavu prema Meni i Mojoj Riječi. Čim ljudsko biće prihvati Moju Riječ, prizna ju i živi u skladu sa njom on će sebe usavršiti još dok je na Zemlji, jer Moja Riječ je voda života koja izvire iz izvora svih bića. I u ovu vodu vi sebe trebate potopiti, ova voda će teći iz vašeg tijela i vi ćete iskusiti duhovno krštenje kada se duh u vama probudi u život, kada ste prožeti sa ljubavlju, mudrošću i snagom i još jednom postanete izvorno biće koje ste jednom bili, kada uz pomoć vode života ostvarite vječni život kojeg nikad više nećete izgubiti. AMEN

Gospodin Isus Krist ([Koji je utjelovljeni](#)) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, Berthi Dudde, dna. 13 Listopada 1963, poruka br. 8643

O KRŠTENJU

Vi ne možete ocijeniti ogromnu milost primanja Moje Riječi, budući da su sva vaša pitanja odgovorena s Moje strane i sve sumnje su isključene kad god Mi se okrenete za objašnjenje. Ja takva pitanja odgovaram također mentalno, ali vi ste često nesigurni u pogledu toga da li ste te misli primili od Mene i stoga vaše sumnje nisu raspršene, dok vas Riječ koju primete čini sretnima čim iskoristite milost koja vam je darovana primanjem Riječi. Još brojna pitanja su na vašoj pameti i jednostavno bi povjerljiva molitva Meni bila dovoljna da od Mene primite objašnjenje, ali vi se pre-rijetko okrećete ka Meni sa takvim zahtjevima i stoga vi još niste u potpunosti svjesni ogromne milosti koja vam je na raspolaganju:

Svako ljudsko biće zahtjeva temeljito čišćenje, pranje/kupelj, koja otklanja sve njegove nečistoće, koja ga osvježava/krijepi i oživljava/osvježuje i čini prikladnim za rad kojeg mora obaviti na Zemlji. I svako ljudsko biće mora biti voljno poduzeti ovo pročišćavanje ili mu se podrediti u saznanju da prije toga ono nije onakvo kakvo Ja želim da bude, i kakvo mora biti sa ciljem da bi Mi pristupio i sa Mnom ostao vječno. **Ali takva pročišćavajuća kupelj ne treba biti shvaćena (na) čisto izvanjski (način), to je jedan čin koji se treba dogoditi iznutra, koji postaje izvanjski prepoznatljiv jedino po promjeni čovjekova karaktera, koja (= promjena) dakle čovjeku daje izvjesnost da se izdigao iz(nad) mulja, da je prošao (kroz) osvježavajuću kupelj, i da je iz iste izašao potpuno (pr)očišćen. Međutim, čista voda sa osvježavajućim efektom ne može biti stagnantna, ona mora biti tekuća, živa rijeka/bujica, vrsta vode koja ima snage pročititi i oživjeti. Stoga je vama potrebna 'živa voda'... i vi također znate što se podrazumijeva pod 'živom vodom'...**

Opet i iznova vas Ja pozivam da dođete na izvor odakle teče živa voda, opet i iznova Ja želim da uđete u more Moje ljubavi, da sebe potopite, da sebi dozvolite da budete 'kršteni' od Mene Osobno sa Mojom Riječju, koja jedina ima snage da u vama sprovede/učini promjenu, koja pročišćava i oživljava vašu dušu i daje joj istinski život...

Stoga kada sam rekao Svojim učenicima, 'Krstite ih u ime Oca, Sina i Duha Svetoga' (Matej 28:19)... to je značilo da su trebali donijeti Moju Riječ ljudima u Moje ime, živu vodu koja izvire iz Mene... da ljudi moraju ići na izvor. Ljubav Osobno... Otac... nudi vama ljudima Riječ koja vam omogućava da postignete vrlo duboku mudrost ako živite sukladno i na taj način probudite duh u vama koji će vam dati potpuno prosvjetljenje... Vaša duša treba ovu Riječ koja jedina ima isti efekt kao i čista voda na vaše tijelo: da ono napušta kupku osnaženo i prikladno za svaki zadatak koji će se od njega potraživati... I stoga su Moji učenici trebali nositi Moju Riječ svim ljudima, koji su trebali primiti nešto dragocjeno sa ljubavlju koja je zauzvat trebala zapaliti njihovu ljubav i oživjeti duh u njima.... Živa voda, međutim, ima porijeklo jedino u Meni. **Ja Osobno Sam izvor odakle teče živa voda, i svako ljudsko biće se mora spustiti do izvora Moje ljubavi da bi primilo Božansku mudrost i da ju prepozna kroz svoj duh.**

To je krštenje koje svako ljudsko biće mora primiti sa ciljem da postane član Kristove crkve... crkve koju sam Ja Osobno utemeljio na Zemlji (Matej 16:18)... Posljedično tome se najprije iziskiva vaša volja, koja mora donijeti slobodnu odluku da se spusti u rijeku/bujicu Moje ljubavi,

da prihvati Moju živu Riječ i na taj način očisti svoju dušu, što onda čini Moje prisustvo mogućim. Moje Riječi se jedino uvijek trebaju shvatiti u duhovnom smislu, i nijedan izvanjski process nikad neće ostvariti unutarnju transformaciju bića, pročišćavanje duše. Prema tome vi bi uvijek trebali nastojati otkriti duhovno značenje Mojih Riječi koje će vam, međutim, postati jasno kada Mene Osobno u vašem srcu zapitate za razjašnjenje, jer ako iskreno žudite za njime vi ne možete učiniti ništa drugo nego razmišljati ispravno... Ali onda ćete vi također prihvatiti Moju Riječ bez otpora kada vam je dana od strane Mojih sljedbenika/učenika, i onda ćete vi ući u Moje Božansko (iz)obilje ljubavi... vi ćete primiti krštenje... Moja ljubav će vas prožeti sa Mojim duhom i uvesti vas u istinu... ljubav, mudrost i snaga će onda biti dušin udio... Otac, Sin i Duh Sveti će onda biti neprestani pratioci duša koje su sebi dozvolile da budu krštene sa vodom života i ljubavi. AMEN

Gospodin Isus Krist ([Koji je utjelovljeni](#)) Jehova Stvoritelj, Jedinj Bog i naš Vječni Otac, Berthi Dudde, dna. 1 Kolovoza 1956, poruka br. 6611

O KRŠTENJU... KRŠTENJE ZA ODRASLE

Primili ste krštenje duha kada od Mene primite živu vodu, kada sebe osvježite na izvoru života i tako primete snagu za svoju dušu... Vi morate biti kršteni duhovnom vodom... Onda ćete također biti pripadnici Moje crkve koju sam Ja osnovao na Zemlji. Vi ne možete steći ovo članstvo samo kroz formalnost, zbog toga krštenje koje obavljate nije garancija da će ono osobu oblikovati u istinskog Kršćanina, ono se u najbolju ruku smatra za dokaz dobre volje za privođenje osobe Meni. Ali povratak ka Meni mora započeti i ostvariti sam čovjek... A isto tako će on sebe uroniti u izvor žive vode jedino kada mu je Moj duh učinio izvor dostupnim. Onda će on primiti krštenje pošto se on onda svjesno pridružuje Mojoj crkvi, onda je on ponovno rođen u duhu...

Svrha vašeg zemaljskog života je vaš povratak ka Meni, i čin povratka se mora dogoditi potpuno svjesno, on nikad ne može biti zamijenjen formalnošću. Vaša volja se treba okrenuti ka Meni sama od sebe, vi morate tražiti unutarnji odnos sa Mnom i zatražiti pomoć od Mene Osobno na vašem putu uspona. Prema tome sve ovo se zasigurno može pripočeti djetetu, ono može biti ohrabreno da komunicira sa Mnom u molitvi... Ali jedino kada čovjek spontano čini što je bio naučen... jedino kada on Mene odabere dobrovoljno će on započeti sebe uranjati u

plimu/bujicu da bi primio krštenje duha... Jer onda Moja živa voda može teći ka njemu, on može čuti Moju Riječ i iz nje izvlačiti snagu. Jedino onda Mi se on može moliti u duhu i istini, ali onda će on također biti prosvjetljen od strane Moga duha i istovremeno započeti novi život.

Čin krštenja se stoga sprovodi onog trenutka kada je Meni moguće direktno djelovati na čovjeka kada Mi se on predaje... Sada će on pripadati Meni čak i ako je njegov put i dalje ispunjen bitkama, sa svakojakim kušnjama, ali Ja ću sada imati pravo na njega i Ja neću dozvoliti da ga Moj neprijatelj ponovno dohvati... On će biti zaštićen ovim krštenjem duha kojim je već uspostavljena živa veza sa Mnom, pošto je živa veza sa Mnom, molitva u duhu i istini dokazala njegovu voljnost da sebe zaroni u izvor kako bi bio obuhvaćen Mojom pročišćavajućom i ljekovitom živom vodom.

Dok se ne dogodi ovaj unutarnji čin krštenja, izvanjske akcije krštenja ne mogu rezultirati u čovjekovom duhovnom krštenju, one će uvijek ostati formalnost i neće biti u stanju donijeti nikakve dobrobiti duši. Stoga čin krštenja izvršen na odraslim ljudima može jednako tako biti samo formalnost i još ne jamči duhovno krštenje... dok se unutarnja, živa veza sa Mnom i izlivanje Moga duha mogu dogoditi čak i bez ikakve izvanjske formalnosti.

Ja uvijek jedino vrednujem volju ljudskog bića da Mi se pridruži i njegovo svjesno nastojanje da sebe odvoji od Moga neprijatelja... I korespondentno toj volji izvor, koji čovjeku osigurava živu vodu, će mu biti dostupan. To je izvršenje duhovnog krštenja, jer od onda na dalje živa voda neprestano teče. Onda će svaka Moja Riječ duši darivati svjetlo i snagu, onda će se kora koja i dalje okružuje dušu razložiti... bolesna duša će se izliječiti, slaba duša će postati snažna, krštenje će rezultirati u transformaciji, u promjeni duhovne sfere koju duša sada okupira... Ona će svjesno napustiti carstvo Mojeg protivnika i ući u Moje kraljevstvo, ona onda može biti prosvjetljena sa Mojim duhom pošto će ga njezina volja onda prihvatiti, ona će doći u život i na taj način će također biti prikladna posuda u koju Ja mogu izliti Moj duh. I sa povećanom željom će težiti ka Meni Osobno, tražit će sjedinjenje sa Mnom pošto će Me prepoznati i povratak k Meni će biti završen, ona će biti i zauvijek ostati Moja. AMEN

Gospodin Isus Krist (**Koji je utjelovljeni**) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, Berthi Dudde, dna. 24 Veljače 1957, poruka br. 6769

1 KORINĆANI 15:29... 'ČIN KRŠTENJA NA MRTVOJ OSOBI'

Dopusti Mi da ti objasnim što želiš znati: Vas može podučiti jedino Moj duh ako ste intelektualno nesposobni dokučiti značenje riječi, zbog toga što se vaš intelekt kreće u krivom pravcu, posebice kada se radi o riječi koja NEMA PORIJEKLO u Meni. Onda je nužno raspitivati se za Moj duh (= obratiti se Mom duhu) koji može i hoće osigurati razjašnjenje.

Nikad nije postojao 'čin krštenja na mrtvoj osobi', međutim, postojao je 'čin krštenja mrtve osobe' i vi ovo možete prihvatiti jedino kao simbol kada se netko sažali na svog bližnjega i želi vratiti 'duhovno mrtvu osobu' u život i nudi mu vodu života i time ga 'krsti' predstavljajući mu Moju Riječ sa ljubavlju... što je naposljetku značenje 'krštenja'...

Uvijek i iznova sam govorio o 'mrtvima', i uvijek i iznova sam pod time mislio na one koji su mrtvi u duhu... Kada sam vam rekao 'Neka mrtvi zakapaju svoje mrtve' (Matej 8:22) to je, naposljetku, bila najrazumljivija izreka koja svima vama treba donijeti shvaćanje da sam govorio o mrtvima u duhu. I na ovaj način trebaju biti shvaćene riječi koje je izgovorio Moj učenik, koje više nego jasno znače da se svaka osoba treba sažaliti na duhovno mrtve.

Ali da čovjek treba dozvoliti da ga krste preko (= umjesto) mrtve osobe je iskrivljavanje/izopačivanje riječi, i to isto tako nije proizašlo iz Mene niti je moglo biti prihvaćeno od strane Mojih učenika. Ljudi su uključili čisto svjetovni concept koji odaje njihovo nisko duhovno stanje. Međutim, takve ideje su mogle biti prepoznate kao pogrešne od strane svake duhovno probuđene osobe i ne smiju biti proslijeđene kao 'Moja Riječ' pošto takve riječi uzrokuju ogromnu zbrku.

Svatko tko razumije duhovno značenje krštenja neće dopustiti sebi da ga takve riječi pomute, on će ih prepoznati kao pogrešne i kao riječi koje nisu proizašle iz Mene, Koji će vam uvijek jedino dati objašnjenja koja nikad neće biti međusobno proturječna. I ako sam vam Ja shvatljivo objasnio značenje krštenja onda iskrivljena riječ nikako ne može biti istinita pošto bi u potpunosti proturječila Mojoj Riječi. Stoga vi morate vjerovati što vam je saopćeno posredstvom otkrovenja pošto vas Ja ne želim ostaviti u vašem krivom razmišljanju kada žudite za čistom istinom. AMEN

Gospodin Isus Krist (Koji je utjelovljeni) Jehova Stvoritelj, Jedinu Bog i naš Vječni Otac, Berthi Dudde, dna. 22 Veljače 1965, br. 8941

BORCI ZA ISTINU... OBMANJUJUĆA UČENJA

Vaš zadatak je naučavati... širiti istinu među ljudima, rasturiti tamu koja ih obuzima/guta i spriječava osjetiti blagodat/dobrobit svjetla. Sve dok je njegov duh i dalje u mraku ljudsko biće je na krivom putu (= uzima krivi put), jer pravi(lan) put se naziva istina... Istina jedino potječe od Mene i ponovno vodi do Mene. Vi ljudi bi trebali razumjeti kako Ja ne mogu praviti nikakve koncesije (= u smislu, 'dopuštati neistine, popuštati pred njima') u vezi sa vašim blaženstvom... razumjeti kako Ja, Vječna Istina, ne mogu tolerirati laži ili pogreške/zablude... razumjeti kako Ja prenosim/isporučujem istinu na zemlju pošto ju vi trebate (po)zna(va)ti, pošto je za vas svaki dan proživljen bez istine izgubljen. Jedino istina Me(ne) prikazuje kakav (uistinu) Jesam, i jedino istinski prikaz o Meni vam omogućava da Me ljubite i na taj način ostvarite blaženstvo. Svako pogrešno učenje je pokušaj Mojeg neprijatelja (= Sotone) da unakazi/izopači Moju sliku (ili 'predodžbu o Meni') i umanjí vašu ljubav prema Meni. Svako pogrešno učenje je dobar temelj za nova obmanjujuća učenja, i uskoro ste suočeni sa zamršenim šipražjem koje više ne dopušta svjetlu da proдре i (ili 'koje više ne propušta svjetlo dopuštajući mu da') osvjetli vaš duh.

I stoga Ja pripremam za Sebe nosioce svjetla koji će vama ljudima donijeti istinu, zato najprije njih (u)vodim u istinu i dajem im zadatak da prosvjetiteljski djeluju gdje god (to bilo/je to moguće). Ja obmanjujuća učenja često sukobljavam sa istinom tako da se oni mogu međusobno pobijati, jer želim podići sumnje u ljudskim srcima, pošto će jedino onaj koji sumnja početi razmišljati i tražiti istinu. Učenje koje sam dao ljudima na Zemlji je od strane ljudi bilo tako prokopano/prožeto sa pogreškom/zabludom da više nema iscjeliteljski učinak na ljude... I prema tome ga Ja želim pročistiti; Ja vam ga prema tome ponovno dajem u njegovom najčišćem obliku i osiguravam da je ovo učenje prenijeto ljudima dobre volje. Svatko tko ga želi prihvatiti će zadobiti najviše blagoslove, svatko tko ga odbaci također mora prihvatiti posljedice...

Pri svemu tom, Meni su potrebni glasnici da šire/objavljuju Moju čistu istinu na Zemlji, potrebni su mi učenici kojima još jednom mogu reći: 'Idite i podučavajte sve narode...' (Marko 16:15)... Stoga Ja trebam apostole koji govore u Moje ime i proglašavaju Moju Riječ ljudima. A ovi se trebaju hrabro sukobiti sa predstavnicima obmanjujućih učenja, pošto je služba za koju sam ih pozvao bez oklijevanja se suprotstaviti grešci/zabludi sa istinom, slobodno objasniti koja šteta je prouzrokovana duši sve dok je pogrešno educirana, sve

dok ne živi u istini koja jedina vodi do Mene. Iako vi ljudi zasigurno možete težiti da Me zadobijete (ili 'dođete do Mene') unatoč obmanjujućih učenja to je, međutim, uzaludan napor, jer vi morate razumjeti da pogreška/zabluda i laž nisu Moje već djelo neprijatelja i da je svaki uspon zbog toga spriječen (= time nemoguć). Nadalje, djela Mojeg neprijatelja nikad ne mogu rezultirati u napretku, jedino istina će vam pomoći da se uzdignete.

Ja ne mogu praviti koncesije te pogrešku/zabludu cijeniti isto kao istinu, Ja jedino mogu priznati dobru volju i blagosloviti ju čineći vam istinu dostupnom, ali onda ćete također morati biti prijemčivi, vi ne bi trebali zatvoriti vaše oči pred istinom ili će vaša volja pretrpjeti neuspjeh/podbaciti... Vi trebate težiti za Mnom i time za istinom, i onda ćete ju sigurno primiti. Ali nemojte pretpostaviti kako se Ja slažem sa vama ako se i dalje želite držati vaših krivih shvaćanja/ideja. Svatko tko od Mene primi istinu je također sposoban ispitati ju i prepoznati kao istinu, jer Ja od vas ne tražim nemoguće. Ali svatko tko ju od Mene primi ju također treba podržati i ne stidjeti se podupirati ju, on se ne bi trebao bojati kako će izgledati pre-oštar/grub jer greška/zabluda se ne može pre-oštro/grubo naglasiti pošto je djelo Mojeg neprijatelja koji se očito okreće protiv Mene.

Pogreške i laži uzrokuju beznadežnu zbrku i osobu lišavaju sve realizacije; oni nisu svjetlo već potječu iz silne tame. Prema tome, vi trebate postupati odvažno protiv pogreške/zablude i neistine, jer u istini imate oružje koje će vam osigurati pobjedu. Odabrao sam vas kao Moje borce, i vi se trebate boriti sa mačem svojih usta, ne trebate se bojati odstraniti dječju vjeru vaših bližnjih... kako ona neće osobi pomoći ostvariti savršenstvo sve dok je pogrešna. Ali vi ju možete zamijeniti nečim dobrim, čistim i izuzetno djelotvornim, istinom, koju ste primili od Mene Osobno. Bit ćete sposobni dati im više nego ste im oduzeli, vi ćete ščepati/oteti njihovu dušu iz vlasti/sile Mojeg neprijatelja i voditi je nazad k Meni. AMEN

Gospodin Isus Krist ([Koji je utjelovljeni](#)) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, Berthi Dudde, dna. 5 Rujna 1951, br. 5205



E.Swedenborg - O svom Poslanju

Sjedio sam u Londonskom restoranu kao i obično, bilo je možda malo kasnije nego inače. Sjedio sam na svom uobičajenom mjestu, sam u sobi i zaokupljen sa mislima o Svetom Pismu. Bio sam poprilično gladan i jeo sam sa velikim apetitom. Taman prije nego sam zgotovio sa hranom nešto kao 'izmaglica' mi se pojavilo pred očima, onda se zamračilo i vidio sam pod prekriven sa najstrašnijim reptilima, poput zmija, žaba i sličnih stvorenja. Bio sam sav u čudu jer se to događalo pri mojoj potpunoj svijesti i racionalnom razmišljanju. Onda se u jednom trenutku mrak malo pojačao, da bi odjednom nestao i ja sam vidio čovjeka kako sjedi pored mene u kutu sobe. Kako sam onda tamo bio potpuno sam, ta pojava me zaprepastila, a pogotovo kad mi je on rekao: "Nemoj toliko jesti". Ponovo se sve zamračilo pred mojim očima, ali se odmah rasčistilo, i ja sam se našao sam u sobi. Takva neočekivana strava je ubrzala moj put ka kući; kućepazitelju nisam ništa govorio, pazeći da ništa ne zamijeti kako ne bi pomislio da je događaj posljedica psihičkog poremećaja; ali ja sam itekako razmislio o onome što se dogodilo, i na to nisam mogao gledati samo kao na slučajnost, ili kao na nešto prouzrokovano fizičkim uzrokom.

Te noći se je isti čovjek pojavio ispred mene (ili 'mi se isti čovjek otkrio'), ali ovaj put (ili 'sada') nisam bio uplašen. On mi tada reče da je On GOSPODIN BOG, Stvoritelj svijeta, i Iskupitelj, i da je On mene odabrao da objasnim čovječanstvu duhovni smisao Svetog Pisma, i da će mi On Osobno objasniti sve što ću napisati o tom subjektu (= o tome). Te iste noći su mi se 'nevjerojatnom jasnoćom i bistrinom' (tako da sam potpuno bio uvjeren u njihovo postojanje) otvorile oči u svijet duhova, svijet gdje su anđeli (= raj) i vragovi (= pakao), gdje sam odmah prepoznao mnoge poznate iz vlastite zemlje/svih sfera života.

Od tog dana sam napustio sve poslove i nastojanja koja sam imao oko ovosvjetskih i naučnih stvari (= sve naučne studije) i posvetio se duhovnom radu, radu na onome za što me je Gospodin odabrao (ili 'u skladu sa onime što je Gospodin od mene zahtjevao da pišem'). Nakon toga je Gospodin svakodnevno otvarao moje duševne oči, tako da sam usred dana mogao istovremeno gledati u drugi svijet/život i u stanju potpune budnosti pričati sa anđelima i duhovima.

R.L. Tafel 'Dokumenti - Robsahmova sijećanja o Swedenborgu ', tom 1,
dokument 5

Jakob Lorber – BIOGRAFIJA

Jakob Lorber se rodio u selu Kanjiža između Maribora i Šentilja, 22 Lipnja 1800 godine na lijevoj obali rijeke Drave među vinogradima, gdje je njegov otac, Miša Lorber, radio na svojoj maloj farmi.

Zasigurno nije bila slučajnost to što je Jakob Lorber odrastao u siromašnom seoskom okruženju, premda u domu koji je bio otvoren za umjetnost i religiju. On od svog oca nije samo naslijedio mnogostrane muzičke talente već je od njega primio i početne instrukcije na violini, klaviru i orguljama.

Kada je došlo vrijeme da Lorber upiše gimnaziju u Mariboru na Dravi, on je potrebnu količinu novaca za upis već zaradio kao svirač orgulja u jednoj od lokalnih crkava. Diplomom nastavnika u višoj školi je primio 1829 godine u Grazu, glavnom gradu Štajerske, Austria. U to vrijeme nije mogao pronaći odgovarajuće zaposlenje što ga je prisililo da nastavi sa svojim muzičkim naučavanjem, koje se sastojalo od komponiranja, učenja violine, pružanja satova pjevanja te povremenog nastupa na koncertima.

Prateći svoju sklonost Jakob Lorber se u tim godinama, Na svom putu prema ,unutrašnjostima' duboko udubio u duhovno. Proučavao je djela/knjige Justinusa Knerera, Jung-Stilinga, Emanuela Swedenborga, Jakoba Boehmea, Johanna Tennhardta. No Biblija je, ipak, bila njegov stalni pratioc te je do samog kraja njegova života ostala izvor njegove inspiracije (ili ,nadahnuća').

Usprkos njegovim mnogostrukim talentima/sposobnostima, Lorber je, sve do onog trenutka dok mu nije bilo ponuđeno mjesto dirigenta Opere u Trstu, jedva 'preživljavao' (ili 'zarađivao je taman toliko da se može prehraniti'). I dok se spremao/pripremao prihvatiti tu poziciju kojom bi služio ovom svijetu, on dobi nalog da će biti 'Božji Pisar'. U rano jutro 15 Ožujka 1840 godine, završivši upravo jutarnju molitvu, on začu jasan glas u predjelu srca koji mu je naredio: **'Ustani, uzmi svoje pero i piši!!'**

Odmah je napustio/obustavio sve pripreme za put, te se poslušno sjeo za stol i zapisao na papir što mu je tajnoviti glas diktirao. Bio je to uvod za njegovo prvo djelo, 'Božje Domaćinstvo': ***'Ovako govori Gospodin svakome, i to je istinito, vjerodostojno i izvjesno: Tko hoće razgovarati sa Mnom, neka Mi pride, i Ja ću položiti odgovor u njegovo srce. Ali, samo će oni čisti, čije je srce puno poniznosti, čuti zvuk Mog glasa. I sa onim kome sam draži nego li cijeli svijet, i tko Me ljubi kao nježna zaručnica svoga zaručnika, ću ići ruku***

pod ruku. Takvo ljudsko biće će Me uvijek vidjeti kao što brat gleda na brata i kao što sam ga Ja vidio još od vječnosti prije nego što je postojao.'

Od tog trenutka, trenutka u kojem je od Gospodina primio svoj prvi diktat, Neočekivano i Nečuveno je naglo/silno/žestoko ušlo u život Jakoba Lorbera. Lorber će bez oklijevanja odbiti ponuđeno zaposlenje i sljedeće dvadeset i četiri godine, sve do svoje smrti u 1864 godini, će svakodnevno pisati bez prekida, ne konzultirajući ni jednu knjigu i ne poznavajući mnogovrsna znanja koja su tekla kroz njegovo pero kroz Unutrašnju Riječ. Sve što je ispunjavalo njegov život je bila jedino poslušnost tom Unutarnjem Glasu.

Čovjek bi trebao/morao govoriti u superlativima da bi izrazio tko je uistinu bio Jakob Lorber. Ako bi ga smatrali za književnika/pisca, onda bi prevazišao sve autore, pjesnike, i mislioce svih vremena. Gdje se može pronaći takvo sveobuhvatno znanje: tumačenja takve dubine, preciznije znanje o zemljopisnim, povijesnim, biološkim i prirodnim naukama, stvarnosti ili činjenicama koje datiraju još od početka svemira, nego u njegovim djelima? Ta djela se sastoje od 25 tomova od kojih svaki ima 500 stranica, ne uključujući i ostale manje zapise/manja otkrovenja. A ako ga smatramo za genija, onda on prevazilazi sve poznate posvećenike. Riječ kojom bi ga opisali još nije pronađena (ili 'iskovana'), a ako je on sebe nazivao 'Božjim Pisarom', to je uistinu bilo u skladu sa njegovim poniznim zaposlenjem.

Jakob Lorber je umro 24 Kolovoza 1864. Predvidio je svoju smrt (ili 'bio mu je poznat dan kada će umrijeti'). Njegova je misija bila ostvarena (ili 'ispunio je svoju misiju'). Na groblju Sv. Leonharda u Grazu, na njegovoj nadgrobnoj ploči, stoje zapisane Pavlove riječi (iz Rimljana 14:8): **'I ako živimo i ako umiremo, Gospodinu pripadamo.'**

Očeve Riječi... Tumačenje imena BERTHA DUDDE

Sva voljna djeca Me nose u svojim srcima i tragaju za Mojim Duhom pošto su Me njihove duše pri/prepo-znale. A ti, dijete Moje, ćeš čuti Moj glas uvijek kada Mi žrtvuješ svoje vrijeme, i Moj rad na tebi neće biti bez uspjeha. Sati u kojima strahuješ da ti nedostaje potrebne snage da bi djelovala za Mene će se smanjiti. Uskoro ćeš dobiti misiju koju ćeš lako ostvariti uz Moju pomoć. Tvoja Vjera, Ljubav i volja će postati velike pošto ću Ja Osobno biti tvoja nagrada... kojoj ćeš gorljivo stremiti.

Dijete Moje, sve što će čovječanstvu biti otkriveno kroz tebe je skriveno u tvome imenu:

B - (Busse) – Trebaju *okajati* svoje grijehе.

E – (Erkennen) – *spoznati* svoje porijeklo.

R – (Rastlos) – *neprekidno* raditi na svojoj duši.

T - (Tätig) – biti *aktivni* u ljubavi.

H - (Hörchen) – *slušati* glas u svome srcu.

A - (Allen) – nijekati *sve* svjetovne užitke.

D - (Demütig) – *ponizno* se(be) podrediti/predati Ocu na nebu.

U - (Um) – neprestano se moliti *za* Milost.

D - (Dienen) – *služiti* Stvoritelja Neba i Zemlje.

D - (Dienen) – *služiti* svoga bližnjeg u Ljubavi.

E - (Ehre) – i *slaviti* Mene, Oca na nebu, u vijeke vjekova.

Shvati da Mene ne mogu pronaći oni koji traže svijet ali one koji Me traže Ja ću susresti i otkriti/objaviti im Sebe... Tko god Mi se preda/prepusti će Me

posjedovati, i tko god moli za Moju milost je u Mojjoj milosti, jer uistinu razumjeti Moju Riječ je dar milosti Moje ljubavi...

Pripremi se stoga primiti Moj dar kao znak Moje ljubavi. (Po)brini se za svoju dušu, dijete Moje, spoznaj/priznaj Moju ljubav i potruđi se osjetiti najčišću ljubav prema Meni u svom srcu pošto sva nečistoća mora biti otklonjena iz srca u kojem ću Ja živjeti, pošto Ja jedino pronalazim užitka u čistoj ljubavi, u ljubavi koja ne traži i jedino daje sebe... koja je voljna učiniti sve da bi mogla služiti... Čista ljubav je dragocjena poput dragulja, ona osvjetljava svoje okruženje sa svojim svjetlom, ona donosi sreću i uvijek jedino želi davati... Kada ti je ova(kva) ljubav zaposjela srce, ti ćeš Me prihvatiti u sebi i u svom srcu nositi Moju sliku, i to će za tebe biti najviši blagoslov već za života na zemlji.

Što god ti je određeno dok se Moja ljubav brine za tebe mora još biti skriveno od tebe pošto ti postižeš stupanj zrelosti/savršenstva jedno neprestanim stremljenjem za Mojom ljubavlju... Tebi je u korist/blagodat zazivati Me i Moje prisustvo iz dubine svoga srca... kada se(be) preporučiš svom Spasitelju u iskrenoj molitvi... Ja ću se pojaviti... neočekivano... i useliti se u prebivalište koje tvoja ljubav priprema za Mene i donijeti blaženu sreću onima koji vjeruju u Mene i ljube Me... Ja neću dozvoliti da Moja djeca, koja Mi se predaju, žive u oskudici/potrebi i Ja ću im otkriti/objaviti Sebe u pravo/prikladno vrijeme. AMEN

Ovo otkrovenje (br. 763) u svezi svoga poslanja je Bertha Dudde primila 28
Siječnja 1939

Ovu knjižicu je po slijedećem nalogu našeg Gospodina i Oca Isusa Krista:

'Moja je volja da širite Istinu, a u to spada i razotkrivanje/raskrinkavanje krivih učenja, koja su se potkrala (ili 'i da raz-otkrivate krive doktrine koje su se potkrale') u Moju Riječ, što ne može biti učinjeno nikako drukčije nego suprotstavljanjem/uspoređivanjem (= jedino ako se te krive/lažne doktrine usporede) sa čistom Istinom... Jer samo Istina vodi ka Meni, i samo kroz Istinu možete doći do blaženosti/sreće. I zato ću Ja uvijek (iznova) 'dostavljati' Istinu Mojim zastupnicima na zemlji dajući im istovremeno nalog da ju raznose po svijetu, jer ljudi moraju stajati/biti u Istini, žele li postati blaženi/sretni/blagoslovljeni (Ivan 7:38).'

Gospodin Isus Krist (Koji je utjelovljeni) Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, diktirano Berthi Dudde, dna. 18 i 19 Lipnja 1964, poruka br. 8814

sastavio i komentirao (+ podebljane i potcrtane rečenice) Lorens N.

Preveli Lorens N. i Zoran Č.



www.akademijavjecnogproljeca.org